

Emajlirec

GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE EMO CELJE

LETO XXXIV - ŠT. 22-23 - DECEMBER 1984

Dva leva tudi v prihodnje simbol kakovosti

Sobota, 24. novembra 1984 - datum, ki predstavlja pomemben mejnik v zgodovini naše delovne organizacije. Tega dne je naš tritisoč članski kolektiv skupaj z upokojenci v dvorani športno rekreacijskega centra Golovec proslavil 90-letnico obstoja. Še pred tem in sicer ob 9. uri pa se je na slavnostni seji sestal delavski svet DO skupno z vodstvom družbenopolitičnih organizacij, na kateri smo podelili vrsto jubilejnih in delovnih priznanj delavcem in poslovnim partnerjem, trinajst sodelavcev pa je prejelo tudi državna odlikovanja.

Ob 10. uri smo bili priča najpomembnejšemu dogodku v zgodovini najstarejše emajlirnice na Balkanu - otvoritvi I. faze tehnološko modernizirane TOZD Posoda. Po krajšem govoru direktorja TOZD Posoda Pristovšek Janka, v katerem je na kratko orisal proizvodnjo in razvoj posode, je najstarejša delavka iz obrata emajlirnice tov. Podpečan Slava prerezala trak in s tem otvorila posodobljen obrat, nakar je sledil ogled proizvodnih obratov.

Slovesnosti ob otvoritvi so se udeležili tudi predsednik Gospodarske zbornice SRS Marko Bulc, člana predsedstva CK ZKJ Janez Zahraščnik in Štefan Korošec, predstavniki območne in občinske družbeno politične skupnosti in številni drugi.

Ob 11. uri je bilo v dvorani Golovec veliko srečanje delovnega kolektiva, sedanjih in upokojenih delavcev, na katerem sta govorila tov. Franci Gazvoda, glavni direktor naše DO in kot slavnostni govornik tov. Marko Bulc, predsednik gospodarske zbornice SRS, ki je poudaril, da je lahko EMO dober zgled za številne kolektive, posebej še tiste, ki se spogledujejo z domačim trgom. Posodobljanje industrije bi ob 80-odstotno amortiziranih strojih moralo pomeniti naš nacionalni program, saj se v takih razmerah ne da izvažati, brez krepitve materialne podlage pa tudi ne bo razvoja. Prenovo gospodarstva bi pospešili, če bi devize od nadplanskega izvoza v celoti ostale organizacijam. Vprašanje je seveda, ali bo ekonomska politika vse to omogočila. Cilji zapisani v resoluciji so tako zastavljeni, toda važnejše od ciljev je njegovo uresničevanje, ki pa ga predvideni instrumenti ne

bodo zagotovili. Potrebne bodo dopolnitve v tem smislu, da bomo uveljavili ekonomske zakonitosti. Sicer pa bi prihodnje leto moralo veljati to, o čemer

se bomo dogovorili do 1. januarja 1985.

Po govorih se je nato odvijal kratek kulturni program, ki ga je pripravila tov. Darinka Jošt in v katerem so sodelovali moški zbor Svoboda ter recitatorska skupina naših sodelavk in sodelavcev. Nato je sledilo za okrog pettisoč prisotnih tovariško srečanje s plesom ob zvokih glasbe vokalnoinstrumentalnega ansambla VENUS iz Celja in popularnega pevca zabavne in narodne glasbe Alfija NIPIČA.

Devetdeset let razvoja in dela

Veliko vzponov in padcev, lepega in težkega se skriva v devetih desetletjih naše tovarne. Da je bilo vzponov več kot padcev, zgovorno priča naš današnji EMO.

Delovno organizacijo, kakršno poznamo danes, so izoblikovali rodovi delavcev, ki so bili nosilci tehniškega razvoja in delavskega gibanja, ki so se vključevali v boj proti okupatorju in bili sposobni uspešno nadaljevati delo v svobodni domovini ter prevzeti v svoje roke upravljanje. Ni bilo lahko, vendar se je EMO vseh devet desetletij potrjeval, razvijal in prispeval k razvoju Celja, območja, Slovenije in Jugoslavije.

VEDNO MLADA LEVA SIMBOL KAKOVOSTI

LEVA sta simbol, ki je postal vsakdanji spremljevalec vrste proizvodov in brez katerega si težko zamislimo normalno delo in življenje.

Tako smo se že navadili na ta znak, ki spremlja proizvode naše delovne organizacije, da ni ne pomislimo, da sta leva že dočakala častljivo starost. Lepa starost tudi v levji družini. Leva krasita proizvode, ki prihajajo na tržišče v vedno novih oblikah in izvedbah, prilagojenih željam in zahtevam kupcev. Tako se pomlajata s proizvodi, ki jih je iz leta v leto več.

Nekoliko se ozrimo v leto 1894, ko je westfalski priseljenec Adolf Westen v neposredni bližini razvijajočega se mesteca Celja zgradil tovarno posodo. To je bil čas, ko so podjetniki iskali primerne kraje daleč od že znanih industrijskih središč, kakršno je že tedaj bila Westfalija. Na Westno odločitev so prav gotovo vplivali: odlična lega ob južni železnici, tedanji hrbtni evropskega prometnega ožila, energetski viri pa poceni delovna sila. Druge razloge lahko samo predvidevamo.

Že konec preteklega stoletja smo izvažali posodo v južno Rusijo, kjer je bilo veliko skladišče. Tovarna se je tako uspešno razvijala, da smo pred drugo svetovno vojno že zaposlovali prek tisoč delavcev. V tem času smo zgradili nekaj novih proizvodnih obratov, lastne delavnice, kotlovnico in električno centralo, ki je z električno energijo oskrbovala tudi Celje.

Ob začetku prve svetovne vojne in takoj po njej je tovarna postala del Celja. Delavsko Gaberje je bilo žarišče naprednih idej in borbe za boljše delovne razmere proletariata. Še pred prvo svetovno vojno smo poleg emajlirane posode proizvajali tudi pocinkano in brušeno posodo. Leva sta bila kmalu znana po vsem Balkanu in Evropi. Znak je zbujal zaupanje številnih kupcev daleč prek meja Avstro-Ogrske.

Vojna je nekoliko zavrla razvoj tovarne. Toda že prva povojna leta so prinesla ponoven razcvet. Pet let po vojni smo posodobili tehnologijo v emajlirnici ter gradili vrsto objektov. Osnovna značilnost tega obdobja so inovacije tovarniških strokovnjakov. Postavili smo kontinuirno peč za žganje emajla. To tehnologijo so hitro prevzele tudi druge evropske in ameriške tovarne, naša pa je postala ena najsodobnejših na svetu. Leta 1924 smo pričeli izdelovati radiatorjev, novo vrsto posode, sanitarne elemente in znane kotle za centralno kurjavo TRIKA.

Tudi druga svetovna vojna je prinesla zastoj in preusmeritev na vojno industrijo. V tem času smo zgradili halo za popravilo letalskih delov.

Četudi je druga svetovna vojna pustila svoj pečat, smo bili med prvimi, ki smo v novi Jugoslaviji pričeli delati. Kaj hitro smo obnovili proizvodni program ter dodali nove proizvode: aluminijasto posodo, jeklenke za klor in butan, posode za smeti, kovinske garderobne omare, lonce ekonom itd. Leta 1949 smo dobavljali 80 odstotkov odpreskov za šasije in karoserije prvega tovornjaka TAM. S tem se je začelo dolgoletno plodno sodelovanje s to tovarno in se nadaljuje še danes.

V času obnove dežele je veliko prispevala tudi naša delovna organizacija. Stroj, tehnologijo, orodja, izkušnje – vse to smo prispevali delavci delovne organizacije EMO v najtežjih letih tja do leta 1954.

Do leta 1962 je trajala velika rekonstrukcija in modernizacija tovarne. Na tržišče je prišla nova zbirka posode s »pomlajenima« levoma ter vrsta drugih proizvodov za gospodinjstvo. Leta 1966 se je pridružil eden od obratov tovarne Veselin Nikolić iz Kruševca, proizvajalec kadi, ki je sodil k naši delovni organizaciji do leta 1977.

Leta 1970 je bila zgrajena nova tovarna radiatorjev, leta 1973 pa še tovarna raznovrstnih kontejnerjev za ladijski, cestni in železniški promet in raznih konstrukcij iz pocinkane pločevine.

Septembra leta 1980 je stekla gradnja tovarne energetske opreme v Šentjurju.

Nova tovarna, ki je bila odprta 24. aprila 1982, pomeni za EMO prvi večji korak v razvoju in tudi velik prispevek k hitrejšemu napredku šentjurske občine in manj razvitega Kozjanskega nasploh.

Program nove tovarne, ki temelji na lastnem znanju in izkušnjah, se vključuje v mednarodno delitev dela. Med drugim je plod dolgoročnega poslovnog-tehničnega sodelovanja z nemško firmo Buderus Omnical in je dolgoročno usmerjen v izvoz.

Že danes spada TOZD Tovarna kotlov med 5 največjih proizvajalcev teh izdelkov v Jugoslaviji, po proizvodnji kotlov za kurjenje z odpadki (zvečine lesnih) pa je vodilna pri nas. Stalni razvoj in sodelovanje s fakultetami in razvojnimi inštituti omogoča stalne novosti pri toplotni tehniki.

Oktober leta 1983 smo pričeli rekonstruirati našo največjo TOZD Posoda, ki zaposluje polovico delovne skupnosti. Rekonstrukcija je pomenila tudi programsko in poslovno preusmeritev in na ta način tudi že v veliki meri začrtano pot dolgoročne gospodarske stabilizacije naše delovne organizacije. Spricho restrikcij na investicijskem področju smo se odločili za modernizacijo samo dela proizvodnje TOZD Posoda, ki naj bi predstavljala prvo fazo modernizacije celotne proizvodnje. Modernizacija je zajela proizvodnjo poltežke in težke posode. Za ta del proizvodnje smo se odločili iz naslednjih razlogov:

– Izmed vseh proizvodov DO je ta najbolj iskan na zahodnoevropskih tržiščih in je vsa povečana proizvodnja namenjena za izvoz.

– Pri proizvodnji te posode z uvedbo novih, sodobnih peči lahko prihranimo tudi do 60 % energije na posamezni proizvod.

– Proizvodnja poltežke in težke posode predstavlja zaključeno tehnološko celoto, ki jo je mogoče v celoti avtomatizirati. S tem dosežemo boljšo izkoriščenost materiala, znižanje slabe kvalitete, izboljšanje notranjega transporta oziroma znatno izboljšanje izkoriščanja proizvodnih zmogljivosti.

Proizvodni program po končani tehnološki posodobitvi je izrazilo izvozno naravnano. Rekonstrukcija je bila končana 24. novembra 1984, ko smo svečano odprli novo, posodobljeno emajlirnico.

Naša delovna organizacija ima za večino svojih proizvodnih programov dobre razvojne usmeritve, saj predvidevamo precejšnje spremembe. Pogoji za uspešno programsko-razvojno sanacijo je kadrovska in strokovno močna centralna razvojna služba, ki je registrirana tudi kot raziskovalna enota.

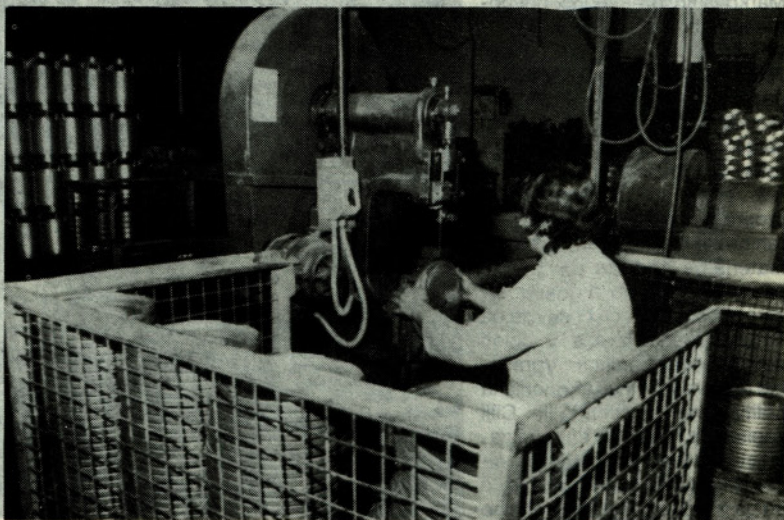
V tem srednjeročnem obdobju sicer še ne pričakujemo vseh plodov razvojne prenove, ne glede na to pa smo si postavili za osnovni cilj, da z vsemi programi do konca srednjeročnega obdobja dosežemo nadpovprečne uspehe.

Mali velikan

EMO sodi že med velike delovne organizacije, saj zaposluje 3100 delavcev, ki združujejo svoje delo v desetih tozidih in delovni skupnosti skupnih služb. Leta 1983 smo ustvarili okoli 5.000 milijonov dinarjev prihodka in ob tem na tujem iztržili 8,5 milijona dolarjev, predvsem na konvertibilnem trgu. Za letos načrtujemo prek 10.000 milijonov dinarjev skupnega prihodka ob sočasnem povečanju izvoza.

Proizvodno delo je organizirano v šestih temeljnih organizacijah ter štirih organizacijah skupnega pomena, pri čemer pomeni tozid Servis in trgovina naše dolgoročno tržno naravnano do kupcev, tozda Vzdrževanja in energetika ter Orodjarna pa tudi osnovo za razvijanje novih programsko-tržnih sklopov na področju podajalnih naprav in avtomatizacije tehnoloških procesov.

Posebej je treba poudariti naše znanje na področju avtomatske obdelave podatkov in računalništva, saj je v tozdu Računski center združen na 16-letna tradicija z novo, sodobno računalniško opremo, ki prek večjega števila zaslonovskih videoterminalov omogoča interaktivno delo, kar pomeni hkrati tudi pravočasne in vsebinsko zaokrožene informacije za poslovno odločanje.

Pestri proizvodni program

Imamo 5 osnovnih proizvodnih programov, ki so zaokrožene tehnološko-proizvodne in razvojne celote. Razumljivo je torej, da je naša organiziranost celotnega poslovanja podrejena tem programskim sklopom, še posebej pa to velja za celovit odločni tržni nastop, ki naj po potrebah in željah kupcev opredeli vsa naša nadaljnja razvojna in proizvodna prizadevanja. Ti programi so:

- emajlirstvo (tozd Posoda),
- frite (tozd Frite),
- toplotna tehnika (tozda Kotli in Radiatorji),
- transportna tehnika (tozda Emocontainer in Odpreski in avtokolesa),
- program MATELI (tozda Vzdrževanje in Orodjarna).

To so zaokrožene poslovne celote in omogočajo širitev poslovanja ter poslovno povezovanje z drugimi ozdi, še posebej na nerazvitih območjih naše domovine (Kosovo, Makedonija), kjer smo v zadnjem času še posebej dejavni.

Vsi programi so izvozno usmerjeni in temeljijo na vedno večjem deležu znanja, manjši porabi energije in boljšem varovanju okolja. To so tudi bistvene dolgoročne usmeritve EMO.

Program emajlirstva:

- lahka emajlirana posoda,
- poltežka emajlirana posoda (IDEAL),
- težka emajlirana posoda (UNIVERZAL, BOHINJ, BLED, ETERNA itd.),
- posoda iz aluminija (lonci na povečan pritisk EKONOMIK),
- sanitarni program (kopalne kadi, stranišni izplakovalniki ter stenski in vsadni umivalniki) ter
- razrez pločevine, emajljanje, izdelava strojev za emajljanje itd.

Program frit:

- frite za jekleno pločevino vseh vrst,
- glazure za keramiko ter
- mlinski dodatki k fritam, glazuram in barvilu

Program toplotne tehnike:

- kotli in oprema za kurjenje trdih goriv:
 - premog ter
 - industrijski in kmetijski odpadki,
- kotli in oprema za kurjenje tekočih goriv,
- kotli in oprema za kurjenje plinastih goriv,
- oprema za kemično in termično pripravo vode,
- oprema za izkoriščanje odpadnih toplot industrijskih procesov,
- prestavljive kotlarne in
- inženiring kompleksnih objektov za proizvodnjo toplotne energije, ki obsega celotno izvedbo objekta, od projekta, dobave opreme, montaže z zagonom do šolanja investitorjevih delavcev.

Ne glede na vrste goriva pokriva ta program zmogljivosti od 0,15 do 50 MW toplotne moči oziroma pritiskov do 64 barov.

- radiatorji za centralno ogrevanje iz jeklene pločevine (TRIKA in EMOTERM),
- električni radiatorji,
- trajnožarni etažni kotli EMOCENTRAL,
- kovinske peči.

Program transportne tehnike:

- jekleni kontejnerji vseh vrst (box, open top, flat, bivalni, za obrambo proti toči),
- skladišča za vnetljive snovi vseh vrst,
- kesoni za smeti večjih velikosti,
- silosi iz valovite pločevine (prifarmski, za procesno industrijo, žagovino, lubje, za granulate pri predelavi plastike, hrambo in prdelavo žitaric, zorenje žit, za mešalnice živinske krme itd.),
- elementi iz valovite pločevine za industrializacijo projektov nizkih gradenj,
- vroče in hladno oblikovani odpreski za avtomobilsko industrijo in rudarstvo in
- kamionska kolesa za avtomobilsko industrijo in rudarstvo.

Program METALI:

- Ta se zdaj najbolj razvija in je v določenem delu nov, obsega pa:
 - orodja (rezilna, izsekovalna, vlečna, kombinirana, upogibna za predelavo kovin, za tlačni liv),

- prodajalno-prevzemne naprave za avtomatizacijo tehnoloških linij,
- naprave za varovanje okolja (čiščenje emulzij, čiščenje agresivnih dimnih plinov), ki so v razvijanju,
- tehnološki inženiring za proizvodnjo večjih orodij in naprav z lastno konstrukcijo in tehnologijo.

SLAVNOSTNO, SKROMNO, DELOVNO

Že na začetku leta smo se odločili, da bomo visoki jubilej naše tovarne proslavili kar se da svečano, vendar predvsem delovno in skromno, s poudarkom na povezovanju z vsemi delavci delovne organizacije, ki so dejavni tudi v društvih, klubih in drugih organizacijah, v katerih sodelujejo in katerih pokrovitelj je naša delovna organizacija.

Pod pokroviteljstvom naše DO je bil v mesecu maju organiziran seminar emajlircev Jugoslavije in III. športne igre emajlircev Jugoslavije, na katerih se je zbralo okoli 900 delavcev – športnikov iz DO, ki so članice jugoslovanskega združevanja emajlircev.

Društvo DIATI je izdalo katalog inovacij v letu 1982–1983, razpisalo tekmovanje med oddelki za največje število prijavljenih in realiziranih inovacij pod geslom »90 let EMO – 90 inovacij«, organiziralo pa bo tudi razstavo inovacij v obdobju med leti 1945–1983.

V mesecu juniju je bila izvedena vaja enot CZ naše DO s poudarkom na povezovanju s KS Gaberje.

Društvo LT je organiziralo v času od 17. do 24. novembra v Muzeju revolucije veliko foto razstavo razvoja in posameznih dosežkov naše DO in DLT, obogatena pa je bila tudi z nekaterimi našimi starimi emajlirskimi izdelki.

Vse omenjene jubilejne aktivnosti smo med letom popestrili (oz. jih še bomo) še z mnogimi športnimi aktivnostmi oz. prireditvami pod geslom 90 let EMO – 90 športno rekreativnih prireditev.

90-letnico razvoja in dela naše DO smo svečano proslavili v soboto 24. novembra letos ob slovesni otvoritvi tehnološko prenovljene emajlirnice, kar je naša največja delovna zmaga. Srečali smo se vsi člani naše delovne organizacije, naši upokojenci in seveda nam vedno dobrodošli gostje oz. poslovni partnerji.

Poleg že omenjene največje delovne zmage v letu 1984 smo v čast obeležbe 90-letnice dela in razvoja naše DO slavili številne druge »delovne zmage«, med drugim tudi:

- aktivirali smo novo računalniško opremo s pripadajočimi terminali, ki po 15. letih računalniških obdelav v DO EMO pomeni korenito posodobitev informacijskega sistema za poslovne odločitve s pomočjo t. i. interaktivne obdelave;
- dogradili in prenovili smo poslovne in proizvodne prostore temeljne organizacije Orodjarna in ji tako omogočili veliko boljše pogoje za delo;
- obnovili smo stare skladiščne prostore ter pridobili nove, ob enem pa enkrat za vselej podrla stare barake sredi naše DO in tako prispevali k lepši urejenosti DO in veliko boljše skladiščenju materialov;
- pričeli smo z izgradnjo in opremljanjem centralne prototipne delavnice, ki bo v prihodnjih letih ena glavnih žarišč in spodbud za nove razvojne dosežke in njihovo aplikacijo v proizvodnjo.

Kot je razvidno iz naših aktivnosti, bosta dva leva še naprej simbol zaupanja številnim našim kupcem oz. bosta tudi v prihodnje predstavljala »levji« delež pri zadovoljevanju njihovih potreb, kot sta v vseh preteklih 90 letih!

Zaščitni znak od začetka do danes

WESTNI so si kot zaščitni znak izbrali priljubljeni levji motiv: dva na zadnjih nogah stoječa drug proti drugemu obrnjena leva z dvignjenima repoma in iztegnjenima jezikoma, držeča s prednjima šapama locenj na tleh med njima stoječe trebušaste posode, na kateri sta črki AW (Adolf Westen). Pri beograjskem uradu je bil zaščitni znak registriran leta 1922, v biroju madridske mednarodne unije v Bernu pa leta 1928.

Slavnostne seje so se poleg članov DS udeležili tudi predstavniki DPO in samoupravnih organov naše DO, vodilni in vodstveni delavci, predstavniki DO, s katerimi nas veže poslovno tehnično sodelovanje ter predsednik SOB Celje tov. Edi Stepišnik.

Slavnostna seja delavskega sveta

V soboto, 24. novembra 1984 je bila ob 9. uri slavnostna seja Delavskega sveta

Slavnostno sejo je vodil predsednik delavskega sveta DO tov. Cirman Branko, ki je na kratko spregovoril o našem razvoju in delu oziroma o jubileju, ki ga praznuje naš kolektiv.

Na slavnostni seji delavskega sveta DO EMO so bila podeljena priznanja oz. plakete domačim in tujim organizacijam za uspešno sodelovanje, najzaslužnejši delavci so bili nagradjeni z zlatimi značkami in pismenimi priznanji, podeljena pa so bila tudi državna odlikovanja.

Plakete naše delovne organizacije za dolgoletno plodno in uspešno sodelovanje na področju proizvodnih, razvojnih, komercialnih, finančnih in drugih poslovnih funkcij so prejele naslednje organizacije:

Agro Vojvodina – Novi Sad
Al Jaber – Damask
Buderus – Omnical
Del Prete – Paris
Elektrometal – Beograd
Elektrometal – Skopje
Ferimport – Zagreb
IBE – Ljubljana
Inšpektorat parnih kotlov SRS
Kaufgut – Bolzano
Kovnotehna – Celje
LB Splošna banka Celje
Lesnina – Ljubljana
LIV – Postojna

Merkur – Kranj
Milan Blagojević – Sarajevo
TAM Maribor
Metal – Banja Luka
Železarna – Jesenice
Železarna – Skopje

Pismena priznanja za izjemne proizvodne delovne dosežke, ki so rezultat trajnega in nadpovprečnega prizadevanja in imajo velik pomen za delovno organizacijo so prejeli: Baša Stanka, Dimec Jožica, Gorjup Mirko, Gostecnik Ivo, Gubenšek Jože, Flis Vlado, Hostnik Viktor, Jeseničnik Ljudmila, Koštomaj Marjan, Lampe Franc, Leban Ferdinand, Lukman Ivan, Lupše Ferdinand, Peterle Marjan, Sušin Jože, Vogel Marija in Žnidarec Pavla.

Zlati znak in pismeno priznanje za izjemne proizvodne delovne dosežke, ki so rezultat trajnega in nadpovprečnega prizadevanja in imajo velik pomen za delovno organizacijo pa so prejeli: Drofenik Alojz, Hudej Slavko in Markež Edvard.

Na slavnostni seji je bilo podeljeno tudi 13 državnih odlikovanj, katere je nagra-

Predstavniki zahodnonemške firme Buderus-Omnical so nam predali ob jubileju naše DO posebno spominsko plaketo v zahvalo za uspešno poslovno tehnično sodelovanje pri izdelavi kotlov, ki traja že vrsto let.

jencem predal predsednik SOB Celje tov. Edi Stepišnik.

RED DELA Z ZLATIM VENCEM za posebne zasluge in dosežene uspehe pri delu, ki je pomembno za napredek države sta prejela: Krajec Ludvik in Rejc Marjan.

RED DELA S SREBRNIM VENCEM za zasluge in dosežene uspehe pri delu, ki je pomembno za napredek dr-

žave so prejeli: Bajc Drago, Belak Ervin, Cvek Marjan, Černe Dimitrij, Jošt Jože, Pantner Anton, Stajanko Vlado, Strašek Franc in Zupanc Drago.

MEDALJO ZASLUG ZA NAROD za zasluge pri izgradnji države je prejel Klenovšek Viki, z MEDALJO DELA za trud in dosežene uspehe pri delu pa je bil nagradjen Pasar Anton.

V času poteka seje delavskega sveta je delegacija naših sodelavcev položila na grobnico narodnih herojev venec v počastitev spomina na FRANCA LESKOŠKA LUKO, našega predvojnega delavca, revolucionarja, narodnega heroja in častnega predsednika naše delovne organizacije.

K slovesnejšemu vzdušju na seji delavskega sveta so pripomogli tudi člani moškega pevskega zbora Svoboda.

Predsednik delavskega sveta DO tov. CIRMAN Branko na slavnostni seji:

Tovarišice in tovariši, spoštovani gostje!

Štejem si v posebno čast, da sovпада moje predsedovanje delavskemu svetu DO EMO ravno v času, ko ta kolektiv praznuje visok jubilej.

Menim, da čutijo enako člani delavskega sveta, povabljeni zaslužni člani kolektiva in predstavniki poslovnih partnerjev, saj smo vsi skupaj prispevali vsak svoj delež, da smo dosegli ta pomembni jubilej. Zato vsem skupaj lep pozdrav.

Žal pa moramo hkrati ugotoviti, da na tokratni slavnostni seji ni več med nami dolgoletnega častnega predsednika Franca Les-

koška-Luke, ki je vselej ob pomembnejših dogodkih z veseljem sprejel vodenje seje.

Predlagam, da počastimo spomin nanj na ta način, da predstavniki Zveze borcev, mladine in član delavskega

Slavnostno sejo je vodil predsednik Delavskega sveta DO tov. Cirman Branko.

sveta položijo venec na grobnico herojev v času, ko poteka seja.

Danes, ko uradno praznujemo 90-letnico razvoja in dela naše delovne organiza-

cije, lahko s ponosom pogledamo na prehojeno pot in uspehe, ki smo jih dosegli, čeprav je ta kolektiv v posameznih obdobjih prestajal težke preizkušnje. Vselej se je znal izvleči iz težav, morda tudi zaradi tega, ker je EMO star kolektiv žilavih proletarcev. O uspehih in dosežkih bomo danes še imeli priliko slišati, zato na kratko lahko rečem, da je vse doseženo rezultat skupnih naporov in prizadevanj.

Seveda pa ne moremo mimo dejstva, da je v vsaki sredini nekaj posameznikov, ki s svojimi kvaliteta in zaslugami izstopajo iz svoje sredine.

Na današnjo sejo smo povabili najzaslužnejše sodelavce in predstavnike us-

Državna odlikovanja s katerimi je Predsedstvo SFRJ odlikovalo 13 naših sodelavcev je nagradencem predal predsednik Sob Cije tov. Edi Stepišnik.

pešnih poslovnih partnerjev, ostanejo zvesti pripadniki kolektiva v prepričanju, da podeljujemo priznanje tistim, ki so in bodo znali ceniti tradicijo dveh levov.

Zlati znak EMO so dobili:

Lojze Drofenik

Zaposlen v delovni organizaciji EMO od leta 1950 s prekinitvijo v letih 1966-68, ko ga je znana firma ZINSER (CINZER) povabila k sodelovanju. S svojimi dolgoletnimi izkušnjami, ki jih je pridobil doma in v tujini, si je pridobil sloves priznanega in cenjenega strokovnjaka na področju varilstva. Številne posodobitve, kakor tudi sprotno razreševanje tekoče problematike na področju varilstva so plod zavzetega in vztrajnega dela. Nepomirljivost njegovega duha je tista osebnostna kvaliteta, ki ga je napajala pri izvedbi številnih racionalizacij in tehničnih izboljšav, od katerih marsikatera sega preko področja varilstva. Prenašanje zna-

Drofenik Alojz (8. 5. 1932) – TOZD Vzdrževanje in energetika – Zlati znak in pismeno priznanje

nja in bogatih izkušenj na mlajše kadre je prav gotovo vrhuna človeka, ki mu je samoljubje tuja in neracionalna stvar.

Edi Markež

Zaposlen v DO EMO od leta 1961. V vsem tem času se je spoprijemal s različnimi deli in nalogami, saj ga je

Markež Edvard (8. 5. 1943) – DSSS – Zlati znak in pismeno priznanje

pot vodila skorajda skozi vse delovne procese v delovni organizaciji. Ob tem se je razvil v vrhunskega strokovnjaka zlasti s področja tehnologije s tem, da mu ni tuje tudi poslovodsko in poslovno področje. Sodeloval je pri uresničitvi različnih inovacij in pobud za tehnične izboljšave. Vodil ali tesno sodeloval je pri realizaciji najzahtevnejših tehnoloških in investicijskih programov v naši delovni organizaciji in drugih organizacijah v Jugoslaviji, ki so stopale v poslovno tehnično sodelovanje z EMO. Kot odgovorni vodja projekta tehnološke posodobitve TOZD Posoda je ves svoj čas podredil zahtevni nalogi in s svojo nesebično vdanostjo bistveno pripomogel uspeli izvedbi.

Slavko Hudej

Zaposlen v delovni organizaciji EMO od leta 1957. Kot samostojni vzdrževalec najzahtevnejše strojne opreme in naprav je cenjen v svoji sredini kot delavec z izjemnim čutom odgovornosti do dela. Strokovnost in angažiranost sta smotno uveljavljena s tem, da s svojimi preventivnimi posegi in inventivnostjo pri delu preprečuje večje okvare na strojih v proizvodnji, kar je silnega pomena za izvrševanje planskih obveznosti. Zaradi iznajdljivosti pri delu je za svoje številne izvirne rešitve prejel enkratne nagrade in priznanja društva DIATI.

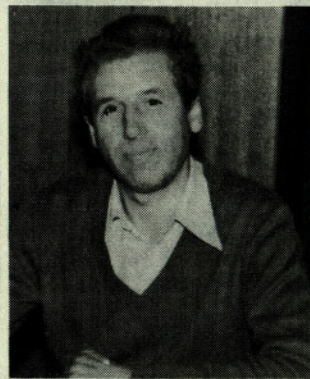

Hudej Slavko (4. 1. 1935) – TOZD Orodjarna – Zlati znak in pismeno priznanje

Pismena priznanja so prejeli:

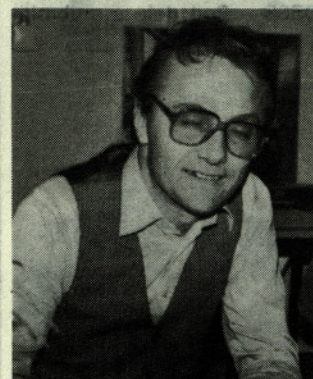
Vogel Marija (30. 8. 1933) – TOZD Posoda – Pismeno priznanje

Sušin Jože (13. 3. 1938) – TOZD Kotli – Pismeno priznanje

Baša Stanka (27. 3. 1934) – TOZD Posoda – Pismeno priznanje

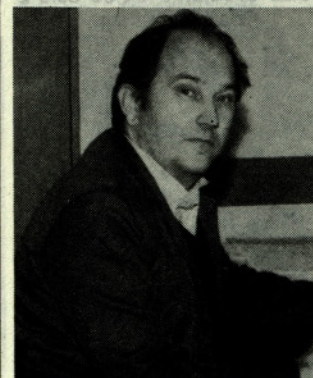
Gostečnik Ivo (18. 11. 1941) – TOZD Kotli – Pismeno priznanje

Žnidarec Pavla (30. 12. 1937) – TOZD Posoda – Pismeno priznanje

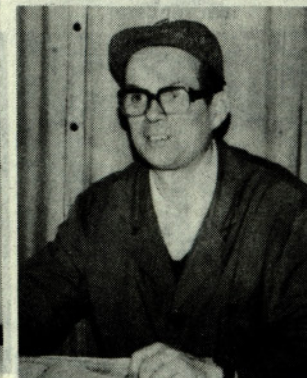
Peterle Marjan (16. 5. 1930) – TOZD Vzdrževanje in energetika – Pismeno priznanje

Lupše Ferdinand (3. 10. 1938) – TOZD ERC – Pismeno priznanje

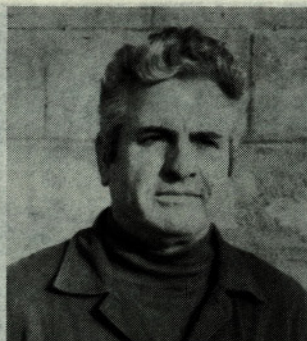

Dimec Jožica (6. 2. 1946) – TOZD ERC – Pismeno priznanje

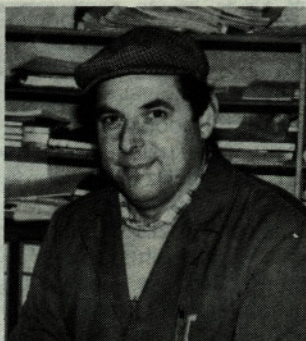

Lampe Franc (4. 9. 1933) – TOZD Orodjarna – Pismeno priznanje

Pismena priznanja so prejeli:

Lukman Ivan (12. 12. 1931) – TOZD Frite – Pismeno priznanje

Hostnik Viktor (28. 7. 1940) – TOZD Radiatorji – Pismeno priznanje

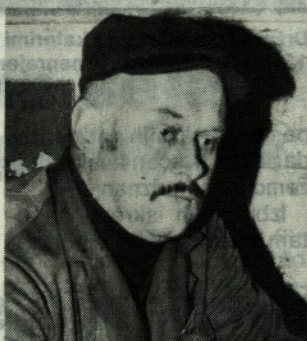
Gorjup Mirko (16. 10. 1945) – TOZD Posoda – Pismeno priznanje

Jeseničnik Ljudmila (5. 9. 1929) – TOZD Posoda – Pismeno priznanje

Leban Ferdinand (27. 4. 1940) – TOZD Kontejner – Pismeno priznanje

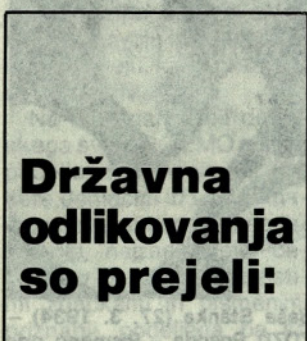
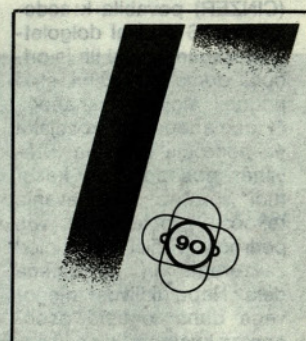
Flis Vlado (20. 6. 1938) – TOZD Odpreski in avtokolesa – Pismeno priznanje

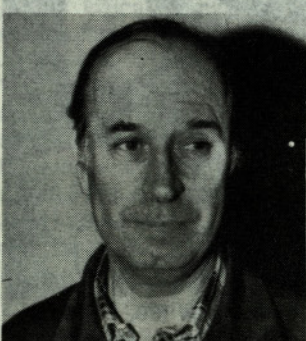
Koštomaj Marjan (27. 11. 1949) – TOZD Posoda – Pismeno priznanje

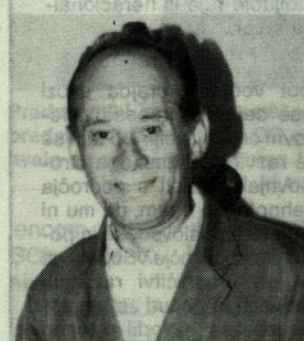
Gubenšek Jože (20. 12. 1943) – TOZD Orodjarna – Pismeno priznanje

Zupanc Drago (3. 11. 1931) – TOZD Vzdrževanje in energetika – Red dela s srebrnim vencem

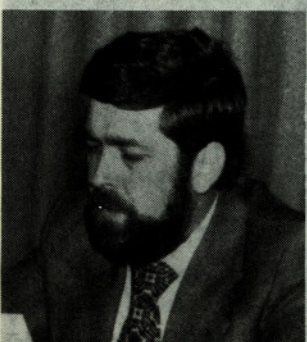
Bajc Drago (15. 4. 1933) – DSSS – Red dela s srebrnim vencem

Cvek Marjan (20. 1. 1936) – DSSS – Red dela s srebrnim vencem

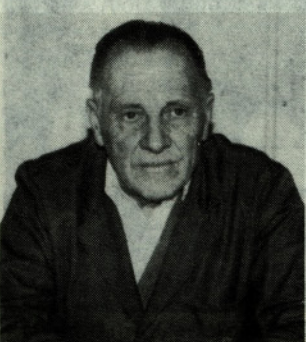
Jošt Jože (30. 12. 1935) – TOZD Frite – Red dela s srebrnim vencem

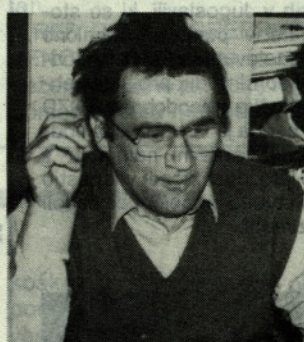
Belak Ervin (8. 5. 1943) – TOZD Radiatorji – Red dela s srebrnim vencem

Pantner Anton (2. 1. 1931) – TOZD Kontejner – Red dela s srebrnim vencem

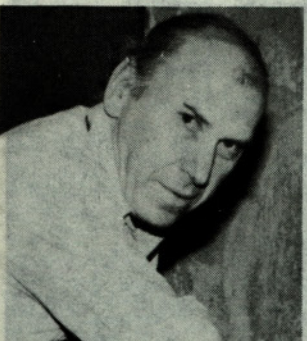
Krajec Ludvik (29. 11. 1923) – TOZD Orodjarna – Red dela z zlatim vencem

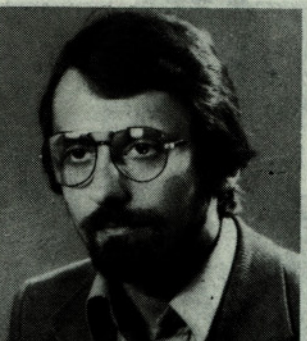
Černe Dimitrij (17. 3. 1936) – DSSS – Red dela s srebrnim vencem

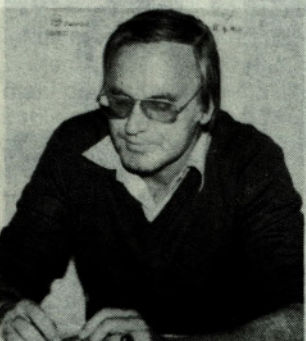
Rejc Marjan (10. 7. 1924) – TOZD Posoda – Red dela z zlatim vencem

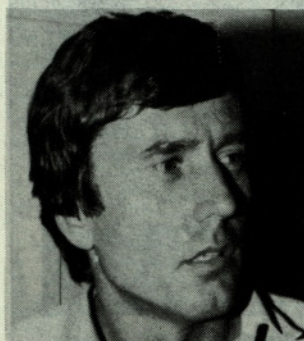
Pasar Anton (5. 12. 1933) – TOZD Posoda – Medalja dela

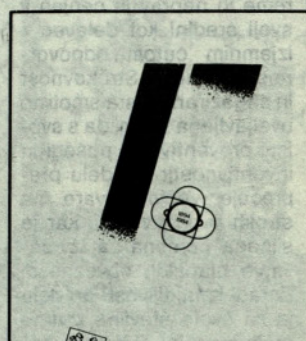
Klenovšek Viki (18. 9. 1950) – DSSS – Medalja zaslug za narod

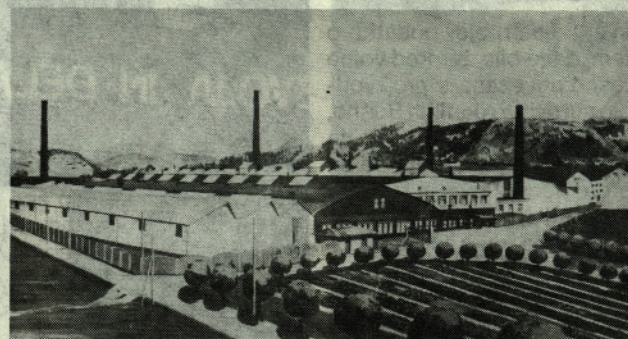
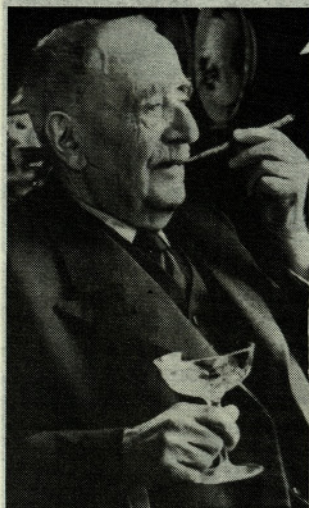
Stajniko Vlado (16. 2. 1937) – DSSS – Red dela s srebrnim vencem

Strašek Franc (5. 6. 1942) – DSSS – Red dela s srebrnim vencem

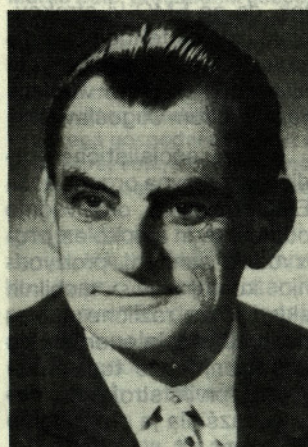
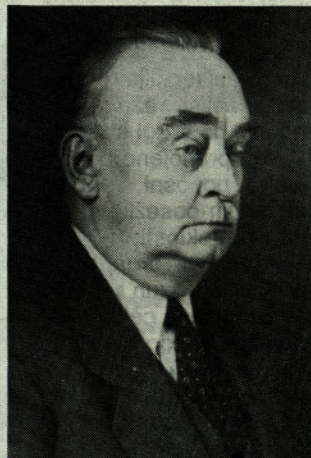

Na krmilu naše DO 1894–1984

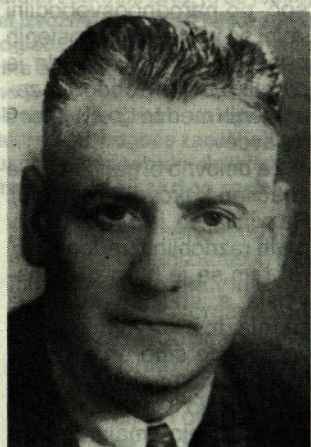

Ustanovitelj tovarne **ADOLF WESTEN** st. (rojen 1850, umrl 1942 v Grazu). 8. 10. 1894 – prvi dan obratovanja.

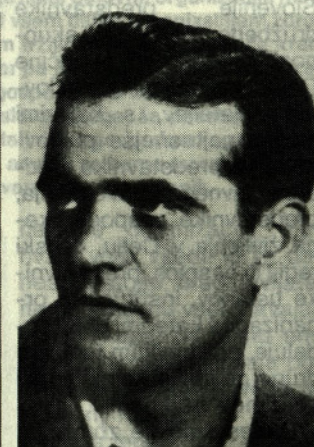
Avgust in Adolf Westen – nečaka Adolfa Westna st., ki sta prišla v Celje leta 1912 in prevzela vsak polovico tovarne.

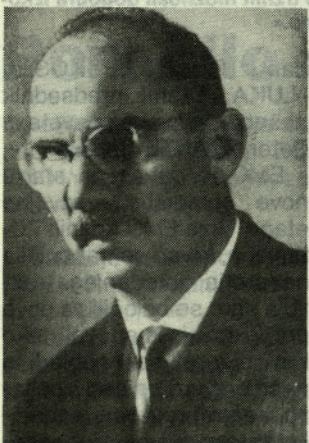
Rihard Pompe – direktor od 25. 5. 1945 do 9. 7. 1945

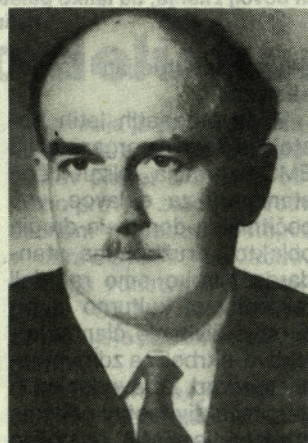
Lojze Vidmajer – direktor od 10. 7. 1945 do 4. 5. 1949

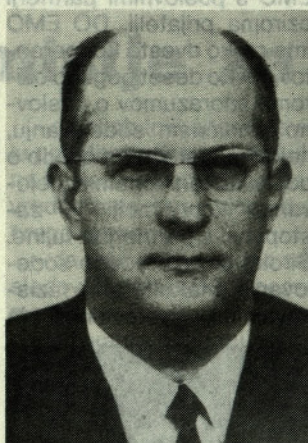
Avgust Peperko – direktor od 5. 5. 1949 do 21. 11. 1951

Vladimir Veber – direktor od 22. 11. 1951 do 31. 1. 1964

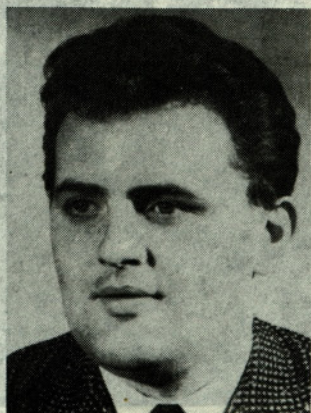
Lojze Ilgo – direktor od 1. 2. 1964 do 30. 9. 1967

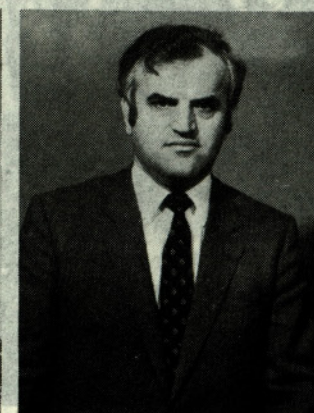
Ernest Vršec, v. d. direktor od 1. 10. 1967 do 31. 5. 1968

Rado Bremec – direktor od 1. 6. 1968 do 31. 7. 1972

Miro Jančigaj – direktor od 1. 8. 1972 do 30. 11. 1977

Franci Gazvoda – direktor od 1. 12. 1977 dalje

Glavna proslava je bila v dvorani Golovec

Glavni direktor DO EMO udeležencem proslave ob 90-letnici kolektiva:

Pozdravljam vse udeležence srečanja kolektiva EMO – CELJE ob praznovanju 90-letnega jubileja. Prvi pozdrav velja vsem zbranim članom kolektiva, posebej topel pozdrav tistim upokojenkam in upokojenecem, ki so se lahko odzvali vabilu, da so lahko danes v naši sredi. Pozdravljam tudi vse ostale udeležence svečanosti, predstavnike družbeno politične skupnosti SR Slovenije, predstavnike družbeno političnih skupnosti celjske regije in občine Celje, predstavnike poslovnih prijateljev, s katerimi imamo najtesnejše poslovne stike, predstavnike sredstev javnega obveščanja, predstavnike gospodarskega življenja v Celju, celjski regiji in nasploh, predstavnike ustanov, institucij in organizacij s katerimi EMO sodeluje, pozdravljam tudi vse druge prijatelje kolektiva, ki so danes med nami.

Danes smo se zbrali, da svečano obeležimo devetdeset let življenja in ustvarjanja našega kolektiva. Devetdeset let je za vsak živ organizem častitljiva starost. To velja verjetno tudi za nas. Toda naš jubilej ni le jubilej običajnega človeškega bitja, ki je ob tolikih letih v glavnem prežet s ponosnim pogledom na preživeto obdobje. V našem primeru gre za tritisoččlanski kolektiv, ki je sredi snovanja in realizacije boljšega jutri, zato se ob našem proslavljanju mešajo

občutki zadovoljstva in ponosa nad že doživetim na eni strani ter ciljev in načrtov za še boljše rezultate v prihodnje na drugi strani.

Nad prehojeno potjo smo lahko ponosni zaradi pomembnih dosežkov kolektiva v preteklosti:

V delovni organizaciji je pridobivala kruh za sebe in svoje družine cela vrsta generacij. Na prvi dan proizvodnje 8. oktobra 1894 je delalo v tovarni deset delavcev. Pred I. svetovno vojno jih je bilo že čez tisoč, pred II. svetovno vojno že čez dvatisoč, po narodnoosvobodilni vojni se je število zaposlenih ponovno večalo, tako da je bilo v zadnjem obdobju zaposlenih med tri do štiri tisoč delavcev.

Za delovno organizacijo je značilen kakovosten razvoj. Razvijala se je predvsem v prvih razdobjih izredno hitro. Pri tem se je hitro osamostavljala s stališča lastnega znanja. Iz proizvodnje surove posode smo pred I. svetovno vojno prešli na finalno proizvodnjo različnih vrst posode. Zelo kmalu smo se usmerili tudi za izvoz. Že pred 60-timi leti je DO razširila svojo proizvodnjo na proizvodnjo radiatorjev in kotlov. Z lastno orodjarno, vzdrževalnimi obrati, z razvojno tehničnim kadrom smo obladovali lasten razvoj in plasirali znanje tudi širom sveta. Na sploh je značilno, da je bila delovna organizacija široko vpeta v svetovna gospodarska dogajanja. Njena odprtost in povezanost z dopolnjujočo proizvodnjo in tudi prisotnost v

svetu ilustrirajo podatki o tem, da je bila že pred vojno tesno povezana s proizvodnjo surovin v rudnikih Bosne, z Železarnama Jesenice in Štore, s celo vrsto sorodnih organizacij v Evropi in Južni Ameriki.

Tudi po narodnoosvobodilni vojni se je dotedanji razvoj delovne organizacije nadaljeval, čeprav predvsem za prvo obdobje velja, da so bile izkušnje in znanja EMO-vih delavcev v veliki meri uporabljena za razvoj drugih organizacij v naši družbi. Ilustrativen je podatek, da so EMO-vi strokovnjaki izdelali tehnološke rešitve za vsaj 50 novih tovarn ali novih proizvodov v teh tovarnah širom Jugoslavije.

V času socialistične graditve je delovna organizacija EMO osvajala proizvodnjo odpreskov in avtokoles, proizvodnjo sanitarij, proizvodnjo kontejnerjev, mobilnih skladišč za različne namene, proizvodnjo energetskih postrojenj in že tudi proizvodnjo prvih strojev in naprav, razširila je proizvodnjo vseh vrst frit.

V novešem razvoju so se še razširile in poglobile vezi EMO s poslovnimi partnerji oziroma prijatelji. DO EMO ima preko dvesto kooperantov, preko deset pogodb oziroma sporazumov o poslovno tehničnem sodelovanju, nekaj dolgoročnih pogodb o poslovno tehničnem sodelovanju, kooperaciji in zastopstvu s partnerji iz tujine. Široko je razpredeno sodelovanje s fakultetami, raziskovalnimi, svetovalnimi in

Franci Gazvoda, direktor naše DO, je v zahvali delavcem za vložen trud med drugim izrekel tudi naslednje besede:

»Mislim, da lahko zaupamo v lastne sile. Razvojno usmeritev, ki jo konkretiziramo v snovanjih načrtov srednjeročnega in dolgoročnega razvoja, je vendarle jasna. Na področju emajlirstva, toplotne in transportne tehnike ter modernizacije in avtomatizacije tehnoloških postopkov imamo dovolj začrtanih programov in dovolj znanja, da lahko paleto tržnih možnosti dodobra izkoristimo.«

drugimi institucijami in posamezniki.

V devetdesetih letih obstoja je delovna organizacija EMO zgradila blizu tisoč stanovanj za delavce, več počitniških domov in drugih objektov družbenega standarda, široko smo razvijali rekreativno, kulturno in siceršnje življenje članov kolektiva, skrbeli za zdravstveni standard. Z navedenimi in drugimi aktivnostmi oziroma sredstvi je EMO odločilno prispeval tudi k razvoju družbeno političnih skupnosti na področju katerih deluje.

Na nekaj smo delavci EMO še posebej ponosni. Značilna za naš kolektiv je visoka delavska zavest in organiziran boj za pravice delavcev. To potrjujejo štrajki delavcev za časa kapitalistične ureditve, to potrjuje tudi pomemben prispevek naših delavcev k razvoju delavskega gibanja v širši družbeni skupnosti; posebej smo ponosni, da sta v naši sredi kalila svojo revolucionarnost tudi dva v zadnjem času preminula narodna heroja: prvi partizanski koman-

dant Franc LESKOŠEK –LUKA, častni predsednik našega delavskega sveta in Peter STANTE-SKALA.

EMO je danes na startu nove pomembne razvojne etape. V za EMO kriznih 70-tih letih, ko so se nakopičila nasprotja dotedanjega razvoja smo se odločili za novo pot, ki smo jo imenovali, tako kot so zoreli naši pogledi in načrti v zvezi z njeno izpeljavo, najprej razvojna sanacija, zatem razvojna usposobitev in sedaj govorimo o razvojni preosnovi. Samo na zaključku prve etape poti – to pomeni, da danes že lahko rečemo, da imamo zadostno bazo za kakovostnejši nadaljnji razvoj:

V zadnjih letih smo temeljito predelali vse programe in obdržali le tiste, ki bazirajo na lastnem znanju in so dolgoročno sposobni za izvoz. Vse programe smo obnovili, jih dopolnili ali spremenili. Modernizirali in že delno avtomatizirali smo večino proizvodnje. O tem nam priča cela vrsta novosti v vseh TOZD in v DSSS, ki jih ne bi posebej navajal. Kot dokaz, (Nadaljevanje na 9. strani)

V kratkem, kulturnem programu v hali Golovec, ki ga je pripravila tov. Darinka Jošt, so sodelovali moški pevski zbor Svoboda, recitatorska skupina naših sodelavk in sodelavcev ter godba na pihala EMO.

(Nadaljevanje z 8. strani)

da vse to resnično nekaj pomeni, pa bi ob tej priliki svečano razglasil, da je naša delovna organizacija od mednarodne organizacije TRADE LEADER CLUB dobila letos **priznanje za tehnologijo**. V zadnjih letih smo rešili energetiko, varstvo okolja in večino drugih infrastrukturnih problemov delovne organizacije; močno smo ojačali razvojne dejavnosti, pričeli z izgradnjo centralne prototipne delavnice in uvedli povsem nov program modernizacije tehnoloških postopkov, ki je usmerjen v plasma znanja na področju osvajanja proizvodov, tehnologije, izdelave orodij in naprav.

Na področju družbenega standarda smo vendarle uspeli izgraditi sodobno jedilnico in v okviru razpoložljivih sredstev, predvsem z aktiviranjem ustreznih organizacij in društev izredno poživili družbeno življenje v kolektivu.

Uspehe, ki jih navajam smo dosegli v izredno težkih pogojih. Ob kroničnem pomanjkanju sredstev je bilo potrebno sočasno boriti bitko za tekoče pozitivne rezultate in se človeško in materialno angažirati pri razvojni preosnovi. Pri tem smo se

morali vedno znova, kot posamezniki, skupine in kolektiv dokazovati ali smo pripravljeni in sposobni konkretno izpeljati tisto, kar je dobro za kolektiv danes in za jutri.

Ob ocenjevanju sedanjega položaja s stališča perspektive kolektiva nas ne more prežemati samo mirno zadovoljstvo. Ogromno dela nas čaka. EMO ima še vedno odločno premalo lastnih sredstev, poravnati moramo še precej obvez za pridobitve iz zadnjih let. Izvoz je še zmeraj premajhen, vsi naši programi se morajo še bistveno bolj dokazati v mednarodni delitvi dela.

Kolektiv mora dokončno obračunati s še vedno prisotnimi negativnimi pojavi znotraj sebe kot so zaprtost, zaverovanost vase, togost pri uveljavljanju novega sistema dela, premajhno poistovetenje z najpomembnejšimi razvojnimi usmeritvami in cilji.

Ali bomo nalogam, ki so pred nami kos? Mislim, da lahko zaupamo v lastne sile. Razvojna usmeritev, ki jo konkretiziramo v snovanjih načrtov srednjeročnega in dolgoročnega razvoja je vendarle jasna. Na področju emajlirstva, toplotne tehnike, transportne tehnike ter

Marko Bulc, predsednik gospodarske zbornice SRS, je ob jubileju naše delovne organizacije med drugim dejal, da je EMO s svojimi izvoznimi rezultati lahko zgled vsem tistim organizacijam združenega dela, ki se še vedno spogledujejo predvsem z domačim tržiščem, kjer je mogoče kratkoročno še rezati debelejšje rezine dohodkovnega kruha, vendar pa je v dolgoročnem stabilizacijskem naravnavanju na splošno jugoslovanske in slovenske gospodarske usmeritve še vedno kratkovidno. Modernizacija proizvodnje je glavna naloga jugoslovanskega, še posebej pa slovenskega gospodarstva, brez katere si ni mogoče zamišljati nadaljnjega gospodarskega in družbenega razvoja, sicer ne bomo uspeli v mednarodni delitvi dela, ampak se bomo morali celo otepati z gospodarsko revščino in nikakršno socialno varnostjo zaposlenih.

modernizacije in avtomatizacije tehnoloških postopkov imamo dovolj začrtanih programov in dovolj znanj, da lahko paleto tržnih možnosti dodobra izkoristimo, seveda ob ustreznih prizadevanjih.

Dovolite, da se ob koncu

zahvalim v imenu vodstva delovne organizacije, samoupravnih organov in družbeno političnih organizacij, vsem ki ste in so prispevali k temu, da lahko danes svečano proslavljamo visoki jubilej in z voljo in optimizmom gledamo na nadaljnji razvoj

delovne organizacije. Zahvala velja vsem, ki jih danes pristojni predstavljate, ne bi ponovno vseh navajal, vsem skupaj pa samo eno sporočilo: naša zahvala pomeni za nas tudi obvezo za nadaljnji razvoj.

Hvala lepa!

Poročilo o delu komisije za podelitev priznanj

Poročilo o delu komisije za podeljevanje priznanj DO EMO in pripravi predlogov za državna odlikovanja

Komisijo je imenoval DS DO EMO na 1. redni seji dne 3. 3. 1984.

Sestala se je na 8 rednih sejah ter obravnavala predloge za državna odlikovanja ter jih posredovala Komisiji za odlikovanja občine Celje in pobude za podelitev priznanj DO EMO, ki so bile podane po razpisu v internem glasilu Emajlirec št. 10 od dne 15. 5. 1984.

Na razpis je bilo podanih 263 pobud za podelitev priznanj delavcem EMO in 48 pobud za podelitev plaket DO EMO poslovnim partnerjem iz Jugoslavije in iz tujine.

Ob tako visokem številu pobud se je komisija znašla v zagati, kako opraviti pravilno izbiro zato je na 4. redni seji sprejela dodatne kriterije in predloge vrnila predlagateljem v ponovno obravnavo, zlasti predloge za zlati znak za katerega je bilo prvotno podanih 98 predlogov.

Komisija je prav tako ocenila, da je tudi pobud za podelitev plaket DO EMO odločno preveč zato je prvotni seznam 48 pobud odstopila v obravnavo in uskladitev kolegiju vodstva DO direktorjev TOZD in delavcem, ki obvladujejo poslovne stike s partnerji.

Na 8. redni seji je komisija sklenila predlagati DO DO EMO, da podeli najzaslužnejšim delavcem DO tri zlate znake in 17 pismenih priznanj ter dvajset plaket DO EMO poslovnim partnerjem v Jugoslaviji in v tujini.

Pri obravnavi je komisija upoštevala zlasti naslednje:

- da je bil v letošnjem jubilejnem letu prvič izveden javni razpis za zbiranje predlogov za priznanja po pravilniku o podeljevanju priznanj in pripravi predlogov za odlikovanja;
- da je nekontinuirano izvajanje politike nematerialnega stimuliranja v preteklih letih imelo za posledico izredno veliko število predlogov za vse vrste priznanj;

– da bi ob tolikšnem številu podelitev priznanj bila nujna posledica popolnega razvrednotenja tega sicer dobrega namena;

– da smo dolžni stalno zasledovati dosežke posameznikov in skupin ter pri podeljevanju priznanj negovati, čuvati in bogatiti tradicijo dveh levov.

Ko se je komisija odločala o izbiri priznanj je upoštevala kriterije:

1. Zlati znak je najvišje priznanje, ki ga DO podeljuje

posameznikom ali skupinam za vrhunske delovne uspehe.

2. Priznanja se podeljujejo za izjemne dosežke oz. uspehe posameznikom ali skupini s področja vseh proizvodnih in poslovnih funkcij, ki so rezultat trajnejšega in nadpovprečnega dosežka, ki ima velik pomen za DO kot celoto.

3. Kandidati morajo imeti pozitiven odnos do samoupravnih in delegatskih dolž-

nosti ter uživati ugled v svoji delovni organizaciji.

Pri predlogu za podelitev plaket DO je komisija sledila usklajenemu predlogu kolegija vodstva DO, direktorjev TOZD in poslovne koordinacije.

Delavskemu svetu DO predlagam, da potrdi predloge za vse vrste priznanj in jih podeli na svečani seji 24. 11. 1984.

Predsednik komisije
Adi KOZOVINC

EMO za izgradnjo bolnišnice

Izvršni odbor delavskega sveta naše delovne organizacije je na svoji 4. redni seji dne 13. novembra 1984 odobril izplačilo 500.000 din iz rezerve IO sklada skupne porabe za prispevek pri izgradnji Bolnišnice Celje v počastitev 90-letnice razvoja in dela EMO.

Tako smo se tudi delavci EMO, zavedajoč se potreb po sodobnejši bolnišnici pridružili delavcem konjiškega Konusa, žalskega Juteksa in sestavljene organizacije Merx, ki so se prav tako odrekli delu sredstev, namenjenih za praznovanje svojih jubilejev v korist nas vseh.

Telegrami, čestitke, želje

EMO CELJE

Zelo mi je žal, da se ne morem udeležiti praznovanja, ko vaša DO EMO v teh dneh slavi častljivo 90-letnico. Iz vsega srca želim kolektivu v prihodnosti čim več gospodarskih uspehov, kar bo pomenilo dragocen prispevek prizadevanjem za družbeno in gospodarsko stabilizacijo ne samo vašega kolektiva, temveč tudi Celja in širše družbene skupnosti.

Tone Bole
Ust. sodišče SRS

EMO CELJE

Delovna organizacija EMO Celje praznuje letos pomemben jubilej – 90-letnico delovanja. Ta jubilej boste proslavili tudi z novim uspehom – otvoritvijo I. faze tehnološke modernizacije v temeljni organizaciji združenega dela Posoda.

V imenu skupščine SR Slovenije čestitam vsem delavcem EMO Celje ob visokem jubileju in ob novi pridobitvi ter želim, da bi tudi v bodoče dosegali take delovne uspehe, ki bodo v korist delovnemu kolektivu in naši celotni družbeni skupnosti.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije
Vinko Hafner

EMO CELJE

Überraschend muss ich in den nächsten Tagen wegen der 300 Kessel nach Persien und kann daher an ihrer Feier nicht teilnehmen. An meiner Stelle wird jedoch Herr Direktor Schmidt am Freitag zu ihnen kommen und die Omnicol vertreten. Ihnen darf ich auf diesen Wege bereits heute meine herzlichsten Glückwünsche zu ihrem Firmen-Jubiläum übermitteln.

Mit freundl. Grüßen
Omnicol, Ewersbach
P 12 N – Dr. Noack

EMO CELJE

Zahvaljujem se vam za povabilo na otvoritev I. faze tehnološke modernizacije TOZD Posoda, ki se je zaradi drugih delovnih obveznosti ne bom mogel udeležiti.

Ob pomembnem jubileju in novi tehnološki pridobitvi iskreno čestitam in želim še nadaljnjih delovnih uspehov.

Predsednik IS SRS
Dušan Šinigoj

Posodobljena emajlirnica v čast 90-letnega jubileja

V okviru praznovanj ob 90-letnici naše delovne organizacije smo bili v soboto 24. novembra priča pomembnemu dogodku v našem dosedanjem razvoju, to je otvoritvi prve faze tehnološke modernizacije temeljne organizacije združenega dela POSODA.

Proizvodnja emajlirane posode ima v naši DO že dolgoletno tradicijo, saj predstavlja začetek proizvodnje posode tudi nastanek DO EMO. Razvojna pot proizvodnje posode je v tej skoraj 100-letni zgodovini tekla od male delavnice z 10 zaposlenimi do ene največjih to-

varn emajlirane posode v Evropi. Poleg same emajlirane posode se je v tem času razvila še vrsta drugih izdelkov, tako, da trenutni proizvodni program TOZD Posode obsega vse vrste emajlirane posode, alu-posode, kopalne kadi, WC-splakovalnike, stenska in vsadna

korita ter surovinske in emajlirane storitve.

Razvoj novih izdelkov je bil mogoč samo ob stalnem negovanju tehnologije, kar dokazuje vrsta lastnih izvirnih tehnoloških rešitev predvsem pri surovi izdelavi posode, v emajlirnici pa je na primer bila postavljena prva kontinuirna peč za žganje posode v Srednji Evropi.

Po osvoboditvi je proizvodnja emajliranih izdelkov skokovito naraščala, z lastnimi inovacijskimi rešitvami, drobnimi investicijskimi vlaganji in predvsem izredno zagnanostjo pri delu smo uspevali držati korak s časom, ter začeli močneje prodirati na tuja tržišča.

V sredini sedemdesetih let pa smo prišli do spoznanja, da tehnološka opremljenost naše proizvodnje zaostaja za konkurenco doma in v tujini. Od zadnjih večjih investicijskih posegov je minilo že skoraj 25 let, razen redkih izjem se je delalo na skoraj že v celoti odpisani opremi. Poleg tega je tehnologija zlasti v emajlirnici zahtevala veliko ročnega dela, kar je ob vse večjem pomanjkanju delovne sile v celjskem bazenu povzročilo stagnacijo proizvodnje kljub določeni stalni rasti produktivnosti.

Takšna situacija je priviedla TOZD tudi v izredne ekonomske težave, saj je ustvarjeni dohodek komaj še lahko pokrival visoke fiksne stroške, v letu 1976 pa je TOZD poslovala tudi z dokaj visoko izgubo. Posledice takšnega stanja so bile hude, pojavljali so se dvomi o upravičenosti te proizvodnje tako znotraj DO, kakor tudi zunaj nje.

V tem času smo izdelali temeljito analizo perspektivnosti emajlirskega programa ter upoštevajoč izkušnje, znanje in predvsem že osvojena tržišča postavili trden koncept programske usmeritve in tehnološke prenove TOZD Posode.

Izdelali smo investicijski elaborat, po katerem smo se zaradi potrebne višine finančnih sredstev odločili za fazno realizacijo. Otvoritev 1. faze predstavlja celovito tehnološko prenovo proiz-

vodnje poltežke in težke posode, ki pomeni tudi v programskem smislu nosilni proizvodni program na področju emajlirstva za obdobje naslednjih 10 let. Vrednost investicije je približno 650 milijonov din, sredstva smo zbrali z združevanjem na nivoju DO ter z najetjem IFC kredita za uvozno opremo.

Projekt prenove proizvodnje poltežke in težke posode smo izdelali sami, vanj je vgrajeno lastno tehnološko

Predsednik Gospodarske zbornice SRS Marko Bulc in direktor naše DO Franci Gazvoda pred otvoritvijo posodobljene emajlirnice

Množica, ki se je zbrala na otvoritveni slovesnosti, je bila priča najpomembnejšemu trenutku v zgodovini najstarejše emajlirnice na Balkanu – otvoritvi I. faze tehnološko modernizirane TOZD Posoda.

Direktor TOZD Posoda Janko Pristovšek je ob otvoritvi I. faze tehnološko modernizirane TOZD v krajšem govoru orisal razvojno pot in nadaljnje usmeritve najstarejše emajlirnice na Balkanu.

znanje kakor tudi zadnji tehnični dosežki v svetu. Do največje možne mere je avtomatiziran celoten proces od razreza pločevine, preko surove izdelave na avtomatski liniji povezanih hidravličnih stiskalnic, avtomatskega nanosa temeljne in krovne emajla, pa vse do izdelave in vstavljanja nerjavečih obročev ter pakiranja posode. Bistvena novost je tudi vključitev dekoriranja direktno v tehnološko linijo, kar ob skrajšanju notranjega transporta bistvo pripomore k hitrejšemu pretoku v proizvodnji. Zamenjali smo tudi dve 50 let stari emajlirski peči s pečmi najodobnejše konstrukcije, ki so glede na porabo energije, kvaliteto žganja in vzdrževalne stroške neprimerno boljše od obstoječih.

Prav je, da na kratko omenimo tudi efekte investicijskih vlaganj. Proizvodnja poltežke in težke posode se bo podvojila, za enako proizvodnjo pa bi po stari tehnologiji potrebovali kar 180 delavcev več. Poraba energije se zmanjša za polovico, za isto vrednost se zmanjša tudi delež slabe kvalitete. Izboljšali se bodo delovni pogoji, 75 % te posode bomo izvažali. Realno ocenjen neto devizni efekt celotne TOZD je 4,5 milijonov dolarjev.

Za lažjo predstavo o velikosti celotne proizvodnje naj povemo, da se bo letno izdelalo prek 10 milijonov kom. razne posode, za kar je potrebno predelati pločevino, ki bi segala v obliki 1 m širokega traku od Celja do Skopja in nazaj. Od proizvedenih količin se bo letno izvozilo blizu 5 milijonov kom. posode in to izključno na konvertibilno tržišče.

Ob izvajanju investicijskih del, ki so začela že konec lanskega leta, je bilo potrebno reševati vrsto problemov, saj so se vsa dela izvajala v obstoječih proizvodnih prostorih, ko se je stara oprema rušila, postavljala se je nova, istočasno pa je tekla redna proizvodnja. Za to je bil potreben izredno natančen plan izvajanja moderni-

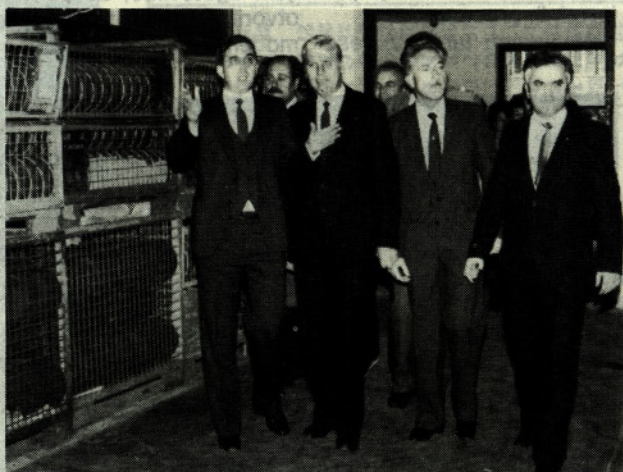
zacije, ki se je v celoti izpolnjeval, saj so skoraj vsa dela zaključena. Ob vseh motnjah, ki so objektivno le ovirale proizvodnjo, lahko ob koncu leta z veseljem ugotovimo, da bo letošnji obseg proizvodnje približno na višini lanskega. To je bilo mogoče doseči le z dobro organizacijo del, ter ob popolnem razumevanju med izvajalci investicijskih del in proizvodnimi delavci.

Ob vsem tem moramo vsekakor izreči zahvalo dobaviteljem opreme in izvajalcem del, to pa so: VGT, SMITZ-APPELT, LITOSTROJ, OBNOVA - Celje, KLOTZ, SOP - Krško, ELEKTROSIGNAL - Celje, FILIP KLJAJIČ - Kragujevac, ILR - Železniki, JELŠIN GRAD - Banja Luka, TRANSOM - Hoče, NETSCH, KAMANN, KLIMA - Celje, IBE - Ljubljana, JEKLOTEHNA in TEKOL - Maribor.

Posebno zahvalo zasluži tudi strokovni delavci naše DO, avtorji elaborata, delavci iz investicijske službe ter TOZD VZDRŽEVANJA, saj so mnogi od njih praktično polovico leta preživeli po dvanajst ur dnevno v tovarni. Enaka pohvala velja tudi proizvodnim delavcem predvsem v obratu emajlirnice, ki so s polno mero razumevanja spreje-

Posodobljeno emajlirnico je slovesno otvorila tov. Podpečan Slava, ena od delavk z najdaljšim stažem v obratu emajlirnice ter dolgoletna družbenopolitična delavka.

Gostje med ogledom modernizirane emajlirnice. Od leve proti desni: Direktor TOZD Posoda Janko Pristovšek, član CK ZKJ Štefan Korošec, Marko Bulc predsednik gospodarske zbornice Slovenije in generalni direktor DO EMO Franci Gazvoda.

Skupina naših upokojencev, nekdanjih delavcev EMO, ki je tudi zaslužna, da sta dva leva postala simbol zaupanja številnim našim kupcem doma in v tujini.

Telegrami, čestitke, želje

EMO CELJE

Ob 90-letnici DO EMO iskreno čestitamo k jubileju in želimo še nadalje mnogo delovnih uspehov.

Direktor pod. SDK Celje
Zdravko Trogar

EMO CELJE

Ob visokem jubileju - 90-letnici obstoja delovne organizacije EMO iskreno čestitamo in vam želimo nadaljnjih delovnih uspehov.

Kolektiv
IB Elektroprojekt
Ljubljana

EMO CELJE

Ob visokem jubileju - 90-letnici delovnega kolektiva vam iskreno čestitamo in želimo še mnogo delovnih uspehov.

Občinska
konferenca
SZDL Celje

EMO CELJE

Povodom 90 godine postojanja vaše tvornice naj-srdačnije čestitamo jubilej sa željom za dalje uspešne rezultate u proizvodnji radu čestitajući jubilej još jednom želim istaći zadovoljstvo od naše obostrano korisne saradnje.

Elektro metal
Skopje

EMO CELJE

Ob praznovanju 90-letnice dela in uspehov DO EMO vam iskreno čestitamo in želimo da bi še v bodoče dosegali dobre rezultate.

Krajevna samouprava
in družbeno politične
organizacije KS Gaberje

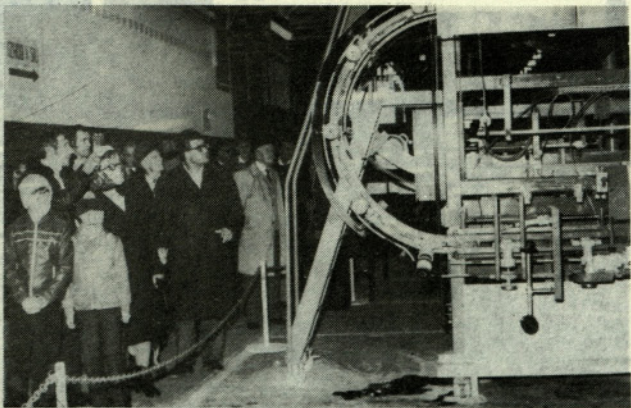
EMO CELJE

U povodu 90 godina postojanja in uspešnog poslovanja, vaše tvornice radni ljudi R.O. »METALEKTRO« OOUR »VODOVOD I GREJANJE« upućuju radnim ljudima »EMO« srdačne čestitke uz želju za dalju uspešnu saradnju i još bolje rezultate u narednim godinama.

Pozdrav
AGRO VOJVODINA
NOVI SAD OOUR,
VODOVOD I GREJANJE
DIREKTOR OOUR CORBA
DJERDJ

Emil Rojc, sekretar medobčinskega sveta ZK Celje in Požlep Ivan, direktor DO Avto Celje med ogledom posodobljene emajlirnice.

Med gosti je bilo tudi veliko naših nekdanjih članov kolektiva, ki so si vse tehnološke novosti ogledali še s posebnim zanimanjem.

Telegrami, čestitke, želje

EMO CELJE

Zahvaljujem se za poslabano vabilo na svečanost ob obletnici delovne organizacije EMO. Žal se proslave zaradi službene zadržanosti nikakor ne morem udeležiti. Iskreno čestitam in želim obilo delovnih uspehov tudi v bodoče.

Lep pozdrav

LITOSTROJ

Generalni direktor

Miro Jančigaj, dipl. ing.

EMO CELJE

Sprejmite prosim moje najiskrenejše čestitke ob vašem pomembnem jubileju in delovnem uspehu pri modernizaciji vaše proizvodnje. Vsem članom delovnega kolektiva želim še mnogo uspehov ter veliko osebnih sreč. Žal se zaradi že sprejetih obveznosti ne bom mogel osebno udeležiti vaše proslave.

Marjan Orožen

EMO CELJE

Ob 90-letnici »EMO« sprejmite naše iskrene čestitke in zahvalo za dosedanje dolgoletno sodelovanje z najboljšimi željami za prihodnost.

Inštitut za varilstvo,
Ljubljana

Direktor: Dr. Pavel Štular

EMO CELJE

Thank you for your kind invitation, but due to some business engagements, pls accept my apologize wishing u progress in ur plan for the future.

SAAD HABBAB ALJABR
DAMASCUS

EMO CELJE

Zahvaljujem se za vabilo, da prisostvujem otvoritvi I. faze tehnološke modernizacije vaše TOZD Posoda. Žal se slovesnosti ne bom mogel udeležiti, ker imam istočasno podobno obveznost na drugem mestu.

Ob tej priliki vam čestitam in zagotavljam, da se bom tudi na tem delovnem mestu trudil, da bi se uspešno nadaljevalo sodelovanje med vašo ugledno organizacijo in organizacijami SOZD UNILES.

Prijateljsko vas pozdravljam

Predsednik

SOZD UNILES:

Marjan Planinc

mali vse organizacijske ukrepe, potrebne za izpolnjevanje proizvodnih nalog.

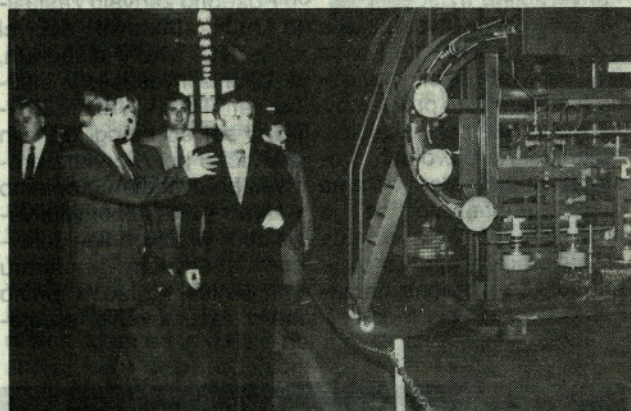
Ob zaključku 1. faze še kratek pogled na bodočo razvojno pot naše TOZD. Kot je bilo že povedano, pomeni realizacija 1. faze tehnološke modernizacije sicer zaključeno celoto, vendar je to le začetek kompletne prenove, ter programske preusmeritve. Ekonomski efekti 1. faze bodo omogočili nadaljevanje del po investicijskem elaboratu, to pa pomeni nadaljnjo zamenjavo dotrajane opreme, ureditev skladišč, širitev posodnega programa na področje nerjavne in litoželezne posode, kompletacijo programa sanitarnih izdelkov ter uvajanje novih tehnologij za celotno emajlirsko področje z maksimalno avtomatizacijo proizvodnih procesov.

Na koncu lahko z vese-

ljem ugotovimo, da pomeni otvoritev I. faze tehnološke modernizacije začetek veli-

ko lepše perspektive naše osebnih in delovnih ambicij, ter zagotavlja trajnejšo socialno varnost.

Prva faza tehnološke modernizacije TOZD Posoda

V srednjeročnem planu 1981–1985 smo načrtovali izvedbo tehnološke modernizacije proizvodnje posode in njena I. faza je bila realizirana v letu 1984.

TOZD Posoda ima najstarejšo proizvodnjo v naši DO, zato so bili tehnološki procesi in stroji sorazmerno zastareli. Po vojni je sicer nekaj necelovitih rekonstrukcij, vendar lahko rečemo, da so bila zadnja večja vlaganja kar pred 25. leti.

Zaradi znanih gospodarskih težav smo se odločili za etapno modernizacijo in sicer v tej fazi za proizvodnjo poltežke in težke posode, predvsem iz naslednjih razlogov:

– Izmed vseh proizvodov naše DO je posoda še vedno najbolj iskan proizvod na za-

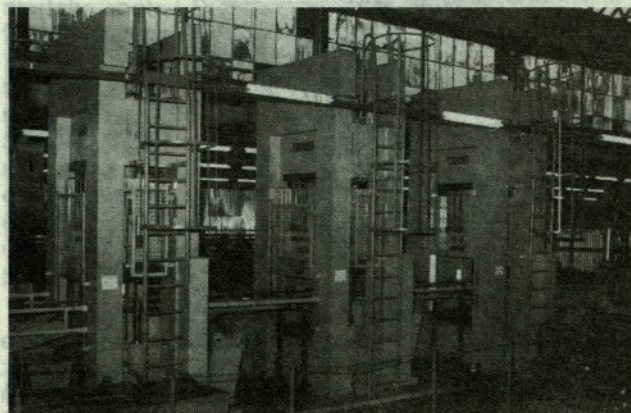
hodnoevropskih tržiščih, tako da je celotno povečanje proizvodnje namenjeno v izvoz.

– Pri proizvodnji te posode bomo z uvedbo sodobnih pretočnih (konti) peči prihranili tudi do 60 % energije.

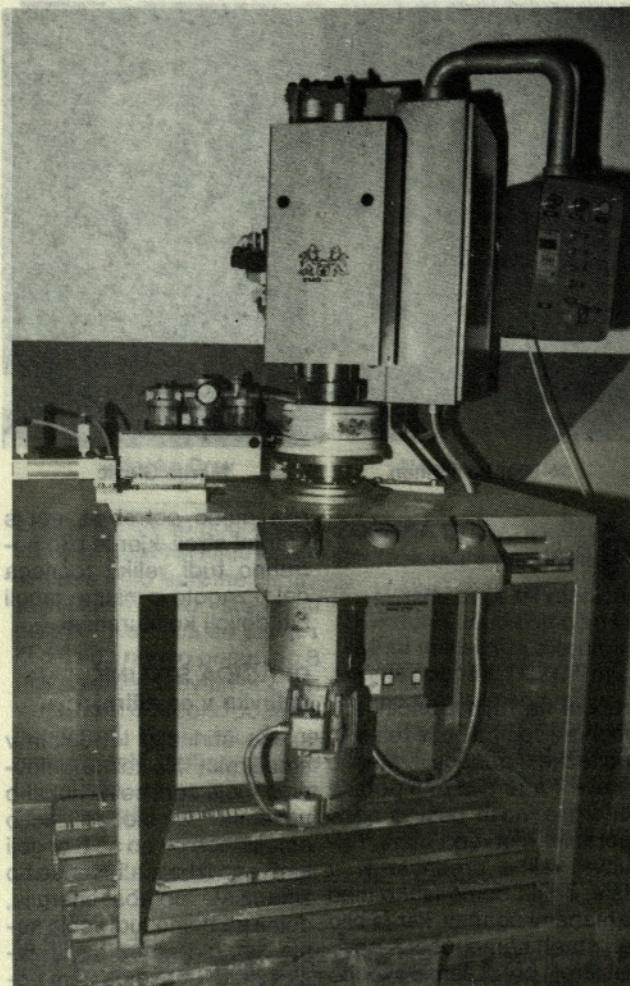
– Proizvodnja težke in poltežke posode predstavlja zaključeno tehnološko celoto, ki jo je mogoče v celoti avtomatizirati. S tem bomo dosegli boljšo izkoriščenost materiala, znižanje slabe kvalitete, izboljšanje notranjega transporta in znatno izboljšanje izkoriščanja proizvodnih kapacitet.

Zaradi naštetih prednosti bomo na zmanjšanih proizvodnih prostorih dosegli 2,5-krat večjo proizvodnjo poltežke in težke posode. Izvoz te posode bomo močno

povečali predvsem na kon- ne investiramo ničesar v vertibilnem tržišču, saj bi delovni neto efekt letno znašal od 3,5–4 milijone dolarjev. Vlaganja so vezana samo na izgradnjo temeljev in pove- za realizacijo modernizacije zave posameznih instalacij.

Linija Litostroj. Sestavljajo jo tri hidravlične stiskalnice 160 ton, povezane s transporterjem. Kapaciteta 6 do 8 komadov na minuto. Služi za izdelavo težke in poltežke posode

I. FAZA TEHNOLOŠKE MODERNIZACIJE TOZD POSODA

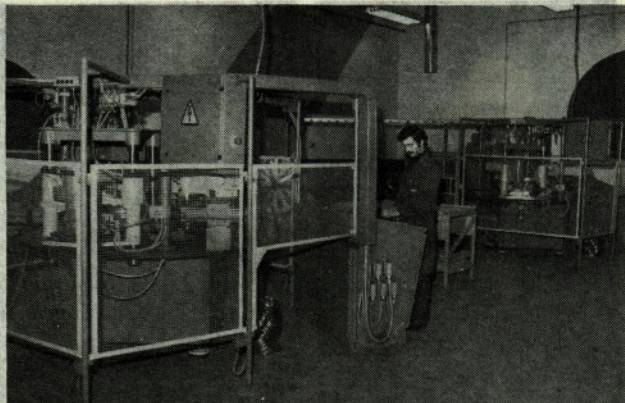
Celotna investicija se torej nanaša izključno na tehnološko modernizacijo in avtomatizacijo proizvodnega procesa.

Sama nova proizvodna linija je v celoti avtomatizirana v vseh tistih delih, kjer je to bilo možno. Proizvodni proces poteka tako, da se na posebni tehnološki liniji stiskalnic izdelujejo najprej surovci, nato se prigradijo razni drugi elementi (npr. ročaji), nakar gredo surovci skozi lužilni stroj preko emajliranja do končne montaže. Ekološko ni pri novi proizvodnji nobenih problemov, ker obstoječe čistilne naprave naše DO v celoti parirajo tehnološkemu procesu.

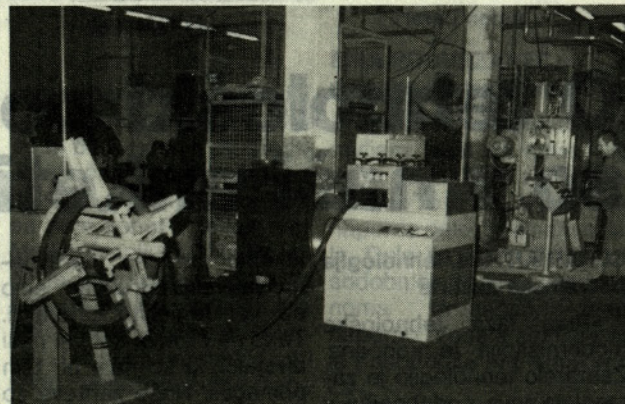
Investicijo predstavljajo torej predvsem stroji in peči, kot na primer sklop modernih stiskalnic, strojev – avtomatov za nanašanje emajlov, avtomati za dekoriranje, transportni sistemi, avtomati za izdelavo nerjavnih obročev in obračanje posode ter seveda nove, sodobne peči in sušilnice. Posebej pri pečeh je treba poudariti njihov prihranek pri energiji, saj jih je možno ugašati celo med dnevnimi odmori, da o sobotah in nedeljah ne govorimo, kar pri starih pečeh ni bilo možno.

Posebej je treba poudariti velike napore vseh delavcev TOZD Posode in izvajalcev investicijskih del, ki so celotno modernizacijo pravočasno in kakovostno izvedli, ne da bi ostala proizvodnja stala en sam dan, obenem pa je TOZD Posoda dosegla solidne izvozne in poslovne rezultate. Ta izvedba investicije praktično sredi ostalega proizvodnega procesa pomeni svojevrsten fenomen in veliko delovno zmagost.

Celotna vrednost investicije v I. fazo tehnološke modernizacije TOZD Posoda znaša 650.000.000,00 din, financirana pa je v razmerju 45 % lastnih sredstev in sredstev sovlagateljev, 55 % pa je inozemski kredit IFC (mednarodnega fonda), kar seveda dokazuje glede na stroge kriterije tega fonda našo pravilno naravnost in zaupanje v uspešen štart in nadaljevanje proizvodnje ter izvozne realizacije!

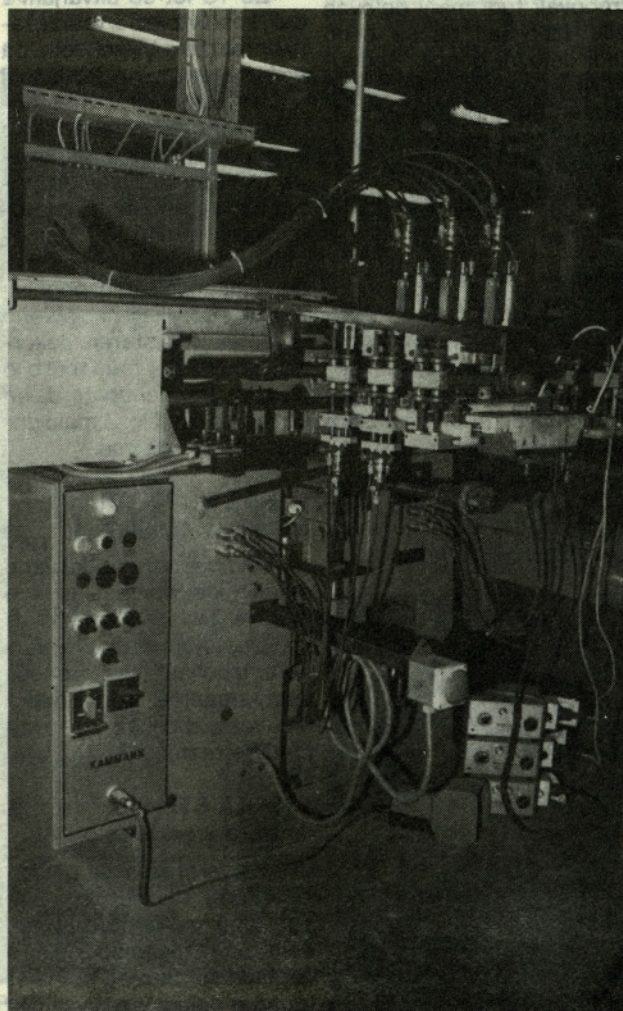
Pogled na del strojev v izdelovalnici nerjavečih obročev.

Hitrohodna štanca s podajalno napravo 30 ton pritiska in z 200 do 1000 hodi v minuti. Služi za izdelavo okovja posode.

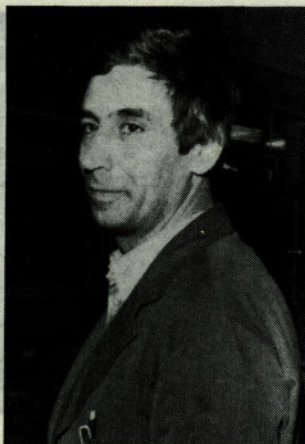
Pogled na novi nanosilni stroj za emajliranje posode.

Tribarvni sitotiskarski stroj firme KAMMANN. Služi za dekoriranje posode

Vhodni transportni trak nove žgalne peči za poltežko in težko posodo.

Anton Cerar

Edi Markež

Ivan Zavšek

Branko Cirman

Marija Gluvič

O tehnološki posodobitvi so v naši anketi dejali

CERAR ANTON, tehnologija površinske zaštite

»Prva faza tehnološke modernizacije je končana. Zastarelo tehnologijo je zamenjala nova, sodobnejša, v katero je vgrajeno lastno tehnološko znanje, kakor tudi zadnji tovrstni dosežki v svetu. Modernizacija je bila zaključena pred rokom, zahvaljujoč dejstvu, da so se vsi, ki so v tem procesu sodelovali, maksimalno potrudili in se v celoti držali terminskega plana izvajanja modernizacije, ki je bil predhodno izdelan. Pomembno je tudi to, da smo lahko vse stroje vključili v normalno obratovanje oziroma v proizvodnjo brez težav, kar je celo nekoliko nad našimi pričakovanji.«

EDI MARKEŽ, vodja izvedbe projekta tehnološke modernizacije TOZD Posoda

»Modernizacija TOZD Posoda je končana. Zastarelo tehnologijo je zamenjala sodobnejša in to v tistem delu naše proizvodnje, ki je iz-

ključno izvozno naravna. Na rekonstrukcijo smo se vsi temeljito pripravili. Tako mi v EMO, kot vsi naši izvajalci, ki so nam pri tem pomagali. Naše zahteve so bile izredno ostre, roki za izvršitev del oziroma nalog izredno kratki, ob vsem tem pa smo morali paziti, da je bila proizvodnja čim manj motena. S tem v zvezi je bil izdelan tudi terminski plan, ki je razdelil rekonstrukcijo v 4 faze. Moram reči, da smo se pri uresničevanju zadanih nalog resnično vsi potrudili tako, da so bile vse končane po planu, nekatere celo pred rokom. Večina dela je bilo opravljenega med prazniki, pa ob sobotah, nedeljah, ponoči oziroma ob, za ostale delavce v DO prostih dneh, tako, da smo proizvodnjo resnično čim manj obremenjevali. Kljub temu pa je montaža novih peči in strojev delo v nekaterih oddelkih vseeno precej otežkočala. Vendar smo pri delavcih TOZD Posoda naleteli na razumevanje, saj so se vsi zavedali, da gre za izjemne razmere, ki bodo trajale le nekaj časa. Mislim, da smo uspeli s skupnimi močmi.«

IVAN ZAVŠEK, tehnologija površinske zaštite

»Z modernizacijo emajlirnice smo zopet postali konkurenčni na tujih tržiščih. Proizvodnja poltežke in težke posode se bo podvojila, za enako proizvodnjo pa bi po stari tehnologiji potrebovali 180 delavcev več. Bistveno se bo zmanjšala tudi poraba energije. Z uvedbo novih strojev za avtomatsko nanašanje emajlov je manj prisoten »človeški faktor«, torej bo tudi manjši delež slabe kvalitete. Pomembno je tudi, da pri delu z novimi stroji uporabljamo izključno domače surovine.«

BRANKO CIRMAN, vodja tehnološke priprave proizvodnje

»Skraini čas je že bil, da smo se lotili tehnološke posodobitve TOZD Posoda. Za naložbo smo se odločili iz dveh osnovnih razlogov. V naši delovni organizaciji predstavlja posoda še vedno skoraj polovico celotne proizvodnje in ker zaradi tehnološke zaostalosti nismo bili več dovolj konkurenčni na tujih tržiščih, ka-

mor gre večina naše težke in poltežke posode. Mnogo prevelika je bila tudi poraba energije, nove peči jo bodo porabile bistveno manj. Njihova velika prednost je v tem, da jih bomo lahko med izmenami ugašali, kar je bilo pri starih nemogoče. Z novimi stroji, predvsem z uvedbo avtomatskega nanašanja emajlov, pa bomo dosegli tudi večjo kakovost proizvodnje. V prihodnje bo manj ročnega dela, zato bomo potrebovali tudi manj delovne sile, izboljšali pa se bodo tudi delovni pogoji. Sodobnejši stroji nam bodo tako dali po eni strani več izdelkov, po drugi pa boljšo posodo, oziroma takšno, kot jo sicer zahteva strogi zunanji trg.«

MARIJA GLUVIČ, delavka v emajlirnici

»V emajlirnici sem zaposlena že 17 let. Prej sem delala kot nanosilec emajla. Tehnološke pridobitve sem se zelo razveselila. Sodobnejši stroji nam omogočajo lažje delo, več izdelkov, boljše kvaliteto, porabijo manj energije. Modernizacija je

bila nujno potrebna, saj s starimi stroji, kjer je bilo potrebno tudi veliko ročnega dela, zagotovo nismo mogli biti dovolj konkurenčni.«

DRAGICA STOJNIČ, delavka v emajlirnici

»Že štirinajst let delam v emajlirnici. Na težke delovne pogoje sem se že nekako navadila. Z modernizacijo emajlirnice pa so se ti pogoji bistveno izboljšali. Ker se bo zmanjšala poraba energije, delali pa bomo tudi večje serije, upam tudi na boljši zaslužek. Drugače pa sem posodobitve zelo vesela.«

VLADO FIDLER, delavec v emajlirnici

»Že 18 let se ukvarjam z deli, ki so v zvezi z vzdrževanjem strojev. Vesel sem, da se je končno posodobila tudi emajlirnica. Vključitev dekoriranja direktno v tehnološko linijo ob skrajšanju notranjega transporta bistveno pripomore k hitrejšemu pretoku v proizvodnji. Žal pa moram tudi povedati, da se glede samih delovnih pogojev za nas na tej liniji ni bistveno spremenilo. V starem dekorju je bilo mrzlo, vendar ni bilo prepiha. Vendar upam, da se bo tudi to uredilo. Z malo dobre volje se da vse.«

VANDA ROPOTAR, delavka v emajlirnici

»Otvoritev posodobljene emajlirnice pomeni za vse nas veliko lepšo perspektivo, trajnejšo socialno varnost. Izboljšali so se pogoji dela, zmanjšal fizični napor delavcev, zboljšale so se klimatske razmere.«

ŠTEFKA ŠTRAUS, delavka v emajlirnici

»V tovarni sem zaposlena že skoraj dvajset let. Bila sem brizgalka, opravljala sem najrazličnejša dela v emajlirnici. Skoraj petnajst let sem delala v starem dekor oddelku. S preselitvijo dekoriranja na novo lokaci-

Dragica Stojnič

Vlado Fidler

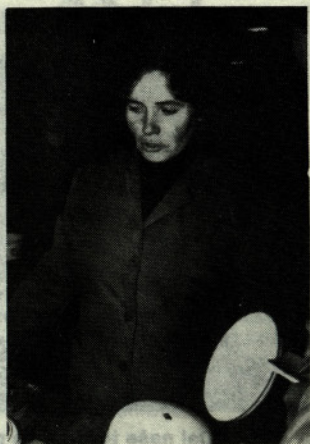
Vanda Ropotar

Štefka Štraus

Zdenka Drev

Nevenka Klanfar

Jadranka Vinkovič

Ema Podvezanec

jo, mislim, da se pogoji dela za nas na tej liniji kljub novim strojem niso spremenili. Izpostavljeni smo stalnemu prepihu. Kako pa se človek, ki dela na normo počuti po 8 urah v takih delovnih pogojih verjetno ni potrebno posebej poudarjati. Upam pa, da če smo zmogli speljati takšno investicijo, da se bo tudi ta problem rešil.

ZDENKA DREV,
kontrolorka v emajlirnici

»Mislim, da je bil resnično že skrajni čas, da smo se lotili tudi modernizacije proizvodnje posode. TOZD Posoda ima najstarejšo proizvodnjo v naši delovni organizaciji, zato so bili tudi tehnološki procesi in stroji sorazmerno zastareli, veliko pa je bilo tudi slabe kvalitete. Po-

soda pa je še vedno iskan proizvod na zahodnem trgu.

Z novimi stroji se bo proizvodnja posode povečala, poraba energije bo manjša, pomembno pa je tudi, da se bo zmanjšal delež slabe kvalitete.

NEVENKA KLANFAR,
delavka v emajlirnici

»Že 15 let sem v EMO,

najprej sem bila v emajlirnici, nato v dekor oddelku, ko je še ta bil v ločenih prostorih. Z vključitvijo dekor oddelka direktno v tehnološko linijo pa sem zopet v emajlirnici. Modernizacija TOZD Posode je bila nujna, zagotavlja nam trajnejšo perspektivo. Delo na teh strojih je »lušno«. Ob večji produktivnosti bodo verjetno tudi plače

boljše. Moti me le preprih, ki je ob tej liniji. Upam, da se bo tudi to uredilo.

JADRANKA VINKOVIČ,
delavka v emajlirnici

»Čeprav sem v EMO zaposlena šele tri mesece, vidim, da se je marsikaj spremenilo na bolje. Nekaj pa so mi povedali tudi sodelavci. Na avtomatih za dekoriranje posode sem začela delati šele pred kratkim. Mislim, da so delovni pogoji kar v redu, rada opravljam svoje delo.

EMA PODVEZANEC,
delavka v emajlirnici

»Pri delu, ki ga sedaj opravljam, sem še nova. Bila sem nanašalka zunanega emajla. To je bilo fizično zelo naporno delo, zelo sem trpela. Delo na novih linijah ob sodobnih strojih pa je popolnoma drugačno, manj naporno. Vesela sem, da se je posodobila tudi emajlirnica.

Mednarodna nagrada EMO

Naša DO je 12. novembra 1984 v Frankfurtu (ZRN) prejela mednarodno trofejo za tehnologijo in razvojno delo.

Mednarodno trofejo podeljuje EDITORIAL OFFKE

in TRADE LAEDER'S CLUB iz Madrida. Ta trofeja se podeljuje firmam iz vsega sveta in sicer tistim, ki so to dokazale z napori in rezultati pri dvigu tehnološkega nivoja svoje proizvodnje pred-

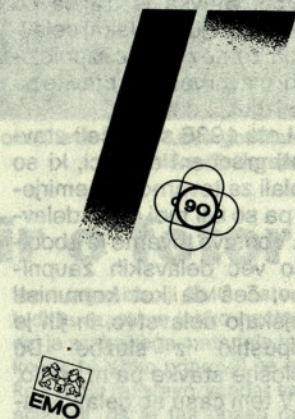
INTERNATIONAL TROPHY FOR TECHNOLOGY

Podelitev Mednarodne nagrade pomeni za našo DO veliko priznanje za vsa prizadevanja in uspehe pri razvoju lastne tehnologije in za uspešen prodor na zahtevna tuja tržišča.

vsem z lastnim razvojnim delom. Predvsem dobivajo trofejo srednje velike firme, katerim je lastni tehnološki razvoj omogočil prodor na svetovna tržišča ali pa so svoje tehnološke dosežke prodale ali kako drugače prenesle tudi v druge firme oz. države.

To 5. mednarodno trofejo je prejelo preko 100 organizacij iz vsega sveta, kar za DO EMO pomeni veliko priznanje za vsa prizadevanja in uspehe pri razvoju lastne tehnologije in za že in v bodoče še bolj uspešen prodor na zahtevna tuja tržišča.

S podelitvijo te trofeje je DO EMO kot že velikokrat do sedaj potrdila svojo uspešno 90 letno pot dela in razvoja.

Podelitve 5. mednarodne trofeje za tehnologijo in razvojno delo v Frankfurtu sta se udeležila glavni direktor naše DO tov. Franci Gazvoda in direktor naše največje TOZD POSODA tov. Janko Pristovšek. Na sliki: tov. Franci Gazvoda prevzema dragoceno nagrado.

EMO CELJE

Ob vašem visokem jubileju in delovnim uspehom vam iskreno čestitamo.

Družbeno politične organizacije in organi krajevne samouprave KS Hudinja

EMO CELJE

Ob 90-letnici obstoja in uspešnega poslovanja vam v imenu kolektiva Industrijskega biroja iskreno čestitam.

Želim vam še obilo poslovnih uspehov in upam, da bomo tudi v bodoče kar najbolj uspešno sodelovali.

Direktor:
(Branko Paš, dipl. ek.)

EMO CELJE

Zahvaljujem se za vaše vabilo ob 90-letnici »EMO«. Žal se svečanosti ne morem udeležiti iz zdravstvenih razlogov (letos sem slavil 80. letnico).

Upam, da ne bom manjkal ob 100. letnici in vam želim še obilo uspehov.

Upokojenec
Golob Hubert

EMO CELJE

Dovolite, da vam ob veliki delovni zmagi – izgradnji I. faze tehnološke modernizacije proizvodnje posode, iskreno čestitam. Vemo, da ste v modernizacijo vložili izredno veliko naporov in sredstev, želimo, da bi se vam to v prihodnje bogato obrestovalo.

Prisrčni pozdrav vsem
Vodstvo samoupravnih organov DPO in vodstvo
DO LIK SAVINJA

Ob 90-letnici

Predstavljal si je, da bi za začetna dela potreboval vsaj 100 milijonov dinarjev. Obrnil se je na Narodno banko. Niso mu jih dali. Odločil se je, da izvrši načrt z lastnimi sredstvi. Vendar je še kdaj pa kdaj prosil za pomoč. Tudi delavce je pozival, da pridno delajo. Če ga bodo poslušali, bodo več zaslužili, hkrati pa omogočili, da bo podjetje napredovalo, s tem pa bodo tudi sebi koristili.

V trenutku, ko je bil v skrbi za sredstva in mu delavci niso sledili, je pozval državo, naj prevzame podjetje in ga združi z Zenico. Vsekakor ni mislil popolnoma resno. Hotel je pač s tem doseči, da bi vlada pritisnila na delavce. Zdaj pa zdaj je poudarjal, da delajo delničarji brez dividende. V resnici je pa bilo nekaj dobička, čeprav so investicije požrle velike vsote. Da se finančno okrepi, je Westen prodal tovarno v Bistrici, del strojev pa je prenesel na Jesenice.

Vsekakor je bilo izvedenih več pomembnih investicijskih del: modernizacija hladne valjarne, prezidava in okrepitev zmogljivosti žične valjarne od 20 na 30 tisoč ton na leto, obnova žarilnice, lužilnice in žebjarne; ustanovitev tovarne cevi; okrepitev valjarne na Javorniku; zgraditev valjarne tanke pločevine; modernizacija martinarne na kapaciteto 20 do 24 tisoč ton na leto; ureditev peči za uporabo domačega rjavega premoga in lignita; zgraditev pocinkarne za tanko pločevino s kapaciteto 5 do 6.000 ton; zgraditev šamotne tovarne z uporabo materiala, dobljenega od tovarne elektrod, ki jo je bilo leta 1936 treba ukiniti na zahtevo Hitlerjeve vlade.

Glede okrepitve elektrike se je Westen dogovarjal z bansko upravo. Dovolili so mu, da je ojačal svoje manjše elektrarne na Savinih pri tokih.

Poskrbeti je bilo treba tudi za nabavo dovoljene količi-

ne železne rude. Westen je obnovil rudnike v Petrovi gori, dobil je dovoljenje za dobavo železa iz okolice Prijedora in Ljubije, magnezita iz okolice Čačka, kroma iz Makedonije.

Z delavstvom pa je bil navadno v neprijaznem odnosu. Delavstvo je stiskala draginja. Westen pa je trdil, da ga plača bolje kot kdorkoli v družbi.

Manjše stavke so bile na Jesenicah že pred Westnom (1927, 1928). Westen je sklepal z delavstvom oziroma z zaupniki tarifne pogodbe, ki so se zaradi menjajočih se pogojev spreminjale zdaj s te, zdaj z one strani. Dne 12. marca je celo ustanovil obrat za nedoločen čas, šele jeseni se je delo obnovilo. Nekaj zaslužka je dal delavstvu z gradnjami, izdatno sta pomagali banočina in bratovska skladnica. Delo je bilo obnovljeno po sklenitvi nove tarifne pogodbe.

Velika stavka je bila leta 1935. Stavka je trajala od 12. do 20. julija. Nekaj delavskih zahtev je bilo izpolnjenih, glavni voditelji stavke pa so izgubili delo.

Leta 1936 so začeli stavkati gradbeni delavci, ki so delali za tovarno, vznemirjeni pa so bili tudi drugi delavci. Vodstvo tovarne je obdolžilo več delavskih zaupnikov, češ da kot komunisti hujskajo delavstvo, in jih je odpustilo iz službe. Do splošne stavke pa ni prišlo.

V tem času so delavci začeli izdajati svoje glasilo Naš kovinar. Westen je odgovoril s svojim časopisom. Potrudil se je pa, da v smislu zakona uredi invalidsko in pokrajinsko zavarovanje.

Malo pred vojno je začel graditi novo bolnico, uvedel je proslavljanje delovnih jubilejev, gradil je stanovanjske hiše.

Tik pred drugo svetovno vojno je imela tovarna 5.016 delovnih moči. Delniška glavnica je znašala na kon-

cu 120 milijonov dinarjev. Od 800.000 delnic so jih imeli Westni 776.204. Kar je imela družba dolga, je bil pri Westnovi Dunavski banki v Beogradu. Vrednost posesti (zemljišča, tovarna) so cenili na 316.134.303 din. Samih gozdov je bilo 1.151 ha.

Železne rudnike v Topuskem in zahodni Bosni si je Westen pridobil v zvezi z Jesenicami.

K celjskemu koncernu je Westen priključil tudi tovarno v Bassanu, ki jo je ustanovil v letu 1925. Imenovala se je Smalteria e Metallurgica veneta Bassano del Grappa. Njej so dovolili, da lahko uporablja Westnov zaščitni znak. (Tovarna leži na prehodu iz Dolomitov v Benečijo.)

Poljsko-romunski koncern

Razen celjskega je obstajal tudi Westnov Poljsko-romunski koncern, ki sta mu dala temelje Avgustova brata Franc in Peter. V tem koncernu sta bili dve središči; eno v poljskem Olkusu, drugo v romunskem Mediču. A tudi ta koncern ni bil izven interesa Avgusta Westna. V Celju so se poročila ohranila (v Avgustovi vili) za zadnja dvajseta in prva trideseta leta, ko sta bila na čelu koncerna Avgustova nečaka Friderik (Fritz, živeč na Dunaju) in Peter (živeč v Mediašu). V tem času je imel koncern celo vrsto podjetij, večinoma oblikovanih kot akcijske družbe. Ta podjetja so bila:

1. Internacionalna industrijska in trgovska delniška družba Westen, Vaduz (glavno mesto Lichtensteina);

2. Westen, Emajlna industrijska in trgovska delniška družba, Wien, Avgustinerstrasse 29;

3. Olkusz, Tovarna emajlirane posode, delniška družba Olkusz (Poljska);

4. Wolbrom, Tovarna gumijastih izdelkov, akcijska družba, Wolbrom (Poljska);

5. Uzinele de modelat si emaiat Westen, delniška družba Mediaš Tovarna za modeliranje in emajliranje, Romunija);

6. Ferroagricola, Tovarna kmetijskih strojev, akcijska družba Sibin (Sibin, Romunija, Erdeljsko).

Poseben položaj je zavzemala Rusko-avstrijska akcijska družba Rostov na Donu.

Glavni predstavnik teh podjetij je bil poleg Friderika Peter Westen ml. Do leta 1927 se je na račun podjetij

Del naše tovarne na poti svojega razvoja.

zadobil pri Avgustu za 2.950.000 švicarskih frankov. Razen tega mu je v posebnem dogovoru še posodil 3.600.000 švicarskih frankov. Ob zadnjem posojilu se je Peter zavezal, da bo vsa posojila odplačeval mesečno z 0,625 % na račun obresti in odplačila posojila.

Posojila so se uporabljala za vsa podjetja, ne samo za mediaško, pri katerem se je Peter navadno zadrževal.

V posebni pogodbi so se predstavniki delničarjev obvezali, da v podjetjih ne bodo storili ničesar temeljnega brez Avgustove vednosti oziroma brez njegovega soglasja.

Pri sklenitvi posebne pogodbe so sodelovali: za Dunaj – Avgustov brat Friderik, ravnatelj Franc Jakubec in upravni svetnik Karel baron Bardolf, za Mediaš – ravnatelj Rudolf Rificzes (Romun), za Vaduz – ravnatelj dr. Alfred Preuss.

Posebna pogodba je bila sklenjena na Dunaju 27. junija 1927. Avgust Westen se je pri tem izkazal s pooblastilom, s katerim brat Peter brez kakršnihkoli pridržkov pristane na to, da s tistim dnem prevzame Avgust odgovorno vrhovno vodstvo vseh podjetij (ne navaja se pa Rusko-avstrijsko akcijsko podjetje v Rostovu, ki ni spadalo k skupini Petru in Frideriku podložnih podjetij).

Pač pa je bilo v posebni pogodbi istega leta ukinjeno podjetje na Dunaju. Razume se, da se je Avgust zavaroval za primer, da bi se ta ali oni od vodilnih pregrešil proti pogodbi (s pogojnim odstotkom dela delnic).

Število zaposlenih v vseh teh podjetjih (brez Rostova) je padalo, kar kažejo naslednje številke:

leta 1928	14.699,
leta 1929	13.095,
leta 1931	7.220.

Za sam Mediaš se za leto 1926 navaja 670 zaposlenih.

Podjetja niso dobro uspevala, vsaj za Mediaš in Ferroagricola je to po spisih dokazano. V bilanci za leto 1931 se navaja, da znaša premično premoženje 56 milijonov levov, obveznosti pa (brez tistih do Avgusta) 54 milijonov.

Že v začetku se zdi Avgustu, da prodaja podjetje povsod prepoceni. Ravnatelj pa se boji, da bi premalo prodal, če bi ceno dvignil. Oba si želita, da bi vlada carino dvignila. Ker posoda z radiatorji vred ne nanese dovolj, si podjetje pomaga s tem, da prevzame od nemške firme prodajo škarij za vinsko trto in plugov. Romunija je bila namreč kmetijska dežela. Kljub temu je bilo plačevanje mesečnih obveznosti Avgustu večkrat v zaostanku in podjetje si je iskalo kredit pri romunskih bankah, kar pa ni bilo vedno uspešno. Svetovna gospodarska kriza je pač prizadela tudi Romunijo.

Kako je bilo zadnja leta pred vojno, ni mogoče ugotoviti, ker se viri niso ohranili.

Peter nikakor ni bil tako skrben kakor brat Avgust. Tudi v družini ni imel reda. Od žene se je ločil in je kmalu umrl. Za sina Karla Hermana, ki je študiral v Leipzigu narodno ekonomijo, je dobro skrbel, pri tem niti ni štedil, včasih ga je le poučil, da je treba z denarjem varčevati. Ko je Karel Herman končal študije, ga je stric poslal v Bassano, kjer se je izpopolnjeval v izvrševanju vseh tehničnih del, ne samo gospodarskih. Tudi za mater, ločeno Petrovo ženo, je Avgust lepo skrbel.

Na Bolgarskem Westen tovarne ni ustanovil, čeprav so ga neki bolgarski trgovci, židje, k temu silili. Ni jim ustregel, zadovoljiti so se morali s tem, da so lahko kaj zaslužili s prodajo njegove posode.

(Nadaljevanje v prihodnji številki)

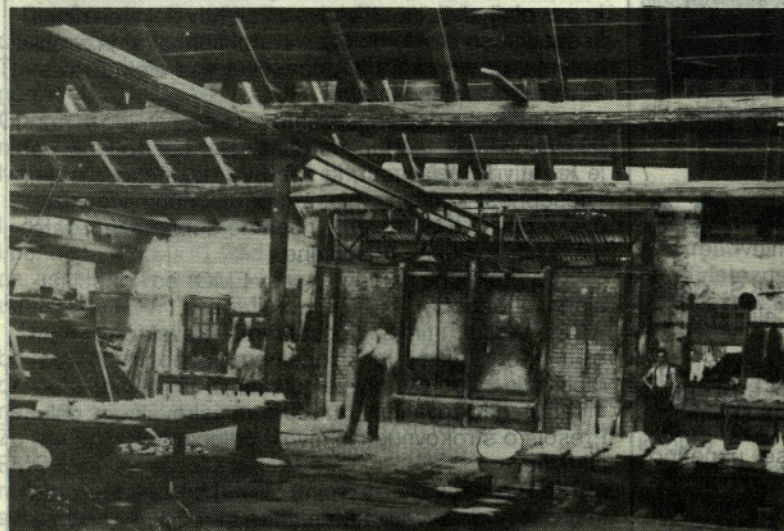
Prvi dnevi po vojni in pogled na našo takratno upravo.

Foto razstava 90 let razvoja in dela EMO

Društvo LT EMO oziroma njen foto krožek je organiziral v prostorih Muzeja revolucije v Celju zanimivo foto razstavo razvoja in posameznih dosežkov naše DO in DLT, katero so obogatili še z nekaterimi našimi starimi emajlirskimi izdelki. V času od 17. do 24. novembra, kolikor je bila razstava odprta, si jo je ogledalo precejšnje število obiskovalcev. Iz knjige vtisov lahko razberemo, da so si lahko tudi nepoznavalci naše DO na kratko ustvarili sliko o našem 90 let trajajočem razvoju in delu oziroma, da so bili s predstavljenim materialom izredno zadovoljni. Omeniti še velja, da so razstavo pripravili naši sodelavci izključno na amaterski bazi z minimalnimi stroški in brez kakršnega koli nadomestila, zato je uspeh te razstave za vse nas še toliko pomembnejši.

Razstava je bila odprta od 17. do 24. novembra, v tem času pa si jo je ogledalo precejšnje število naših občanov.

Prva »muflovka« v emajlirnici.

Naša tovarna okoli leta 1911. Levo gostilna Lederer, pozneje Kancijan, v sredini slike Bežigradska cesta.

Skupina sodelavcev, ki je »kriva«, da je razstava uspela.

V prostorih Muzeja revolucije je društvo Ljudske tehnike naše delovne organizacije pripravilo zanimivo foto razstavo razvoja in posameznih dosežkov naše DO in DLT, obogatena pa je bila tudi z nekaterimi našimi starimi emajlirskimi izdelki.

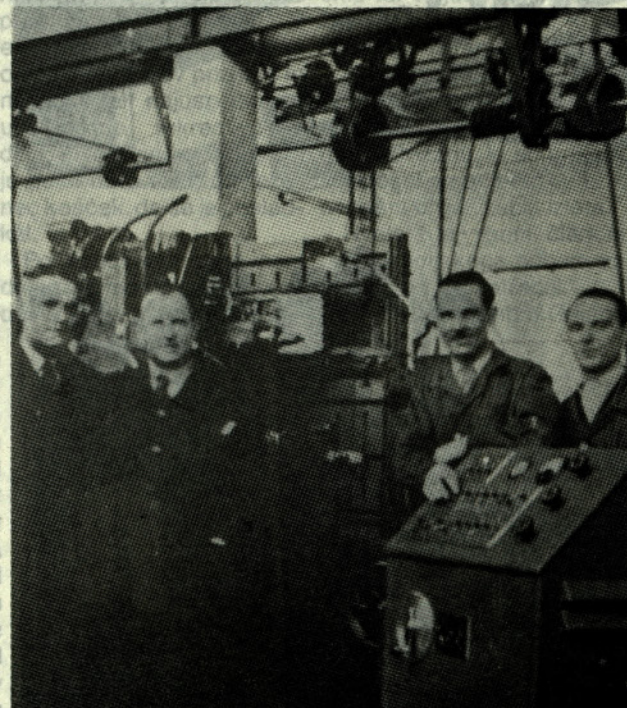
Jože Oštir o fotorazstavi

»V tem obdobju praznuje DO EMO Celje svoj 90-letni jubilej to je 90 let dela in razvoja delovne organizacije EMO Celje. V tem trenutku (seveda še poleg ostalih) smo dali glavni podarek »Tehnološki modernizaciji TOZD Posoda«, ki je s prerezanjem vrvice dne 24. novembra 1984 ob 10. uri doživela začetek novega obdobja v TOZD Posoda, novega načina dela, velikoserijske proizvodnje, zahtevnega posega, agresivnega predvsem na domačem in tujem trgu, plasmaja priznane posode pod znakom dveh levov.

V letu 1984 smo si v delovni organizaciji zadali nalogo, da preko vsega leta organiziramo in populariziramo naš jubilej – naše leve z aktivnostmi na vseh področjih to je delovnih, tehničnih, kulturnih in drugih, npr. društvo »DIATI« si je zadalo za nalogo, da spodbudi za 90 let 90 inovacij. Planinska skupina s pohodom 90 emovcev na Triglav, itd. Društvo ljudske tehnike EMO in v njem foto-kino klub pa si je zadal za nalogo, da pripravi veliko foto razstavo iz bogate zakladnice arhivskega foto materiala, ki je izključno plod dela foto-amaterjev. Širjenje tehnične kulture v tej smeri je pogojevalo in pogojuje, da je foto-kino klub tudi nekaj uradni »foto obveščevalec« vseh dogodkov pri delu in življenju v de-

lovni organizaciji EMO. Zato je tudi ta razstava lahko nastala, saj je arhivskega materiala toliko, da bi lahko pripravili še enkrat večjo razstavo, vendar smo smatrali, da je tak obseg raz-

stave kakršnega smo pripravili, dovolj zgovoren, da si tudi nepoznavalec naše delovne organizacije lahko ustvari predstavo razvoja in sedanjega utripa dela našega kolektiva.«

Leta 1934 je prispel v mehanično delavnico za tiste čase najso-
dobnejši kopirni rezkalni stroj. (Da je to res, se lahko prepričamo
v TOZD Orodjarna, kjer ga še danes s pridom uporabljajo). Na
sliki: prvi z desne RIBIČ Franc, ob njem ŽOHAR Viktor in ŽOHAR
Franc.

Največja gneča okoli terminalov (ki so jo povzročali mladi obiskovalci) je bila seveda takrat, ko so se na njih prikazovale razne igre.

Računalniški dnevi Celje 84

Hiter razvoj elektronike, mikroelektronike in računalništva v razvitem svetu je zajel tudi našo državo. Ne moremo in ne smemo stati ob strani, ampak se moramo vključevati v tako pomembno dejavnost, kot je računalništvo. Zaradi tega se je zveza organizacij za tehniško kulturo v Celju odločila za organizacijo I. RAČUNALNIŠKE DNEVE, ki so bili v hali Golovec od 8. do 10. 11. 1984. Ti dnevi so bili organizirani za šolsko mladino in

ostale občane, da lahko vidijo vsestranske možnosti uporabe računalnikov. Izvedbo te prireditve so podprle naslednje delovne organizacije in družbenopolitične skupnosti:

Libela, Metka, Delavska univerza Celje, AMD Šlander, Etol, Raziskovalna skupnost Celje, Izobraževalna skupnost Celje, ZSSS občine Celje, Izvršni svet občine Celje, Birostroj Maribor, SZDL Celje, Razvojni center TOZD IRC Celje, Ob-

činski komite ZKS Celje, DLT Cinkarna Celje in EMO Celje.

Kot proizvajalci računalniške opreme so se predstavile domače delovne organizacije, ki se uspešno ukvarjajo z izdelavo domače računalniške opreme, kot so: Gorenje Velenje, Iskra Delta in Inštitut J. Stefan. Posebej se je še predstavila Knjigarna Mladinske knjige, ki nudi v svojih prodajalnah literaturo s tega področja in tudi računalnike tipa Sinclair Z x 81 in Sinclair Spectrum 16 K, dodatne pomnilnike (RAM), profesionalne tipkovnice in kasete radia Študent.

Tudi naša delovna organizacija se je predstavila s terminalom, ki je bil preko modema povezan na centralni računalnik v TOZD ERC.

Obiskovalci so se lahko seznanili z dosežki delavcev naše organizacije. Največje zanimanje poznavalcev je bila deležna BAZA podatkov na sistemu Honeywell. Sama organizacija in obširnost baze, ter možnost obvladovanja tehnološke problematike je zbudila veliko zanimanje. Demonstracija raznih poizvedovanj po bazi in kratki odzivni časi so še potrdili, da smo v DO EMO na tem področju na pravi poti. Aplikacija »MATERIALNO POSLOVANJE« z interaktivnim ažuriranjem vseh transakcij v bazo, je bila tudi deležna velike pozornosti. Seveda je bila največja gneča pri terminalu takrat, kadar smo prikazali razne igre in šolska mladina je z veseljem delala na našem terminalu.

B. V.

Razvojno in raziskovalno delo v delovnih organizacijah

Potreba po raziskovalno-razvojnem delu v delovnih organizacijah nastopi slej ali prej. Delovni uspehi in poslovni uspeh industrijskega podjetja ne morejo biti vedno le odsev konjunktura niti ne smejo temeljiti samo na tujih licencah in patentih, temveč morajo biti odsev lastnih kreativnih sil.

Skoraj vedno pa oblikovanje lastnih raziskovalnih in razvojnih dejavnosti vnese v kolektiv določen nemir in specifično problematiko s strani financiranja, vrednotenja, organizacije in pričakovanega efekta raziskovalno-razvojnega dela.

Kot vsaka dejavnost zahteva tudi razvojno in raziskovalno delo načrtni pristop. Vsako načrtovanje pa je kreativna dejavnost, ki zahteva določeno znanje, sposobnost kombiniranja, a tudi določeno organizacijsko obliko. Načrtovanje ni samo sebi namen, zato mora biti izvedeno racionalno.

Za praktične namene (tudi v EMO) bo koristil naslednji »recept«:

1. V okviru tima, ki postavi raziskovalno-razvojni sistem, oblikujemo funkcionalno delovno telo. Priporočljivo je zajeti vse nivoje odločanja ali jih vsaj informirati o načrtovanem razvojno-raziskovalnem delu. Presoja o strokovnosti in nivoju odločanja naj bo objektivna.

2. Raziskovalni (razvojni) cilj naj bo za sodelavce in grupe sodelavcev interesanten in naj jih strokovno motivira.

3. Kreativnost tima je vsota kreativnosti posameznika. Upoštevajmo torej ideje in sugestije sodelavcev v timu, čeprav imajo različne predstave o končanem cilju in zaradi tega tudi različna gledanja.

4. Najbolj prepričljivo bomo dolevali, če raziskovalne (in razvojne) cilje preizkusimo na izvedljivost in na posledice kasnejših rezultatov.

5. Raziskovalne cilje, poti raziskovanja, pripombe, ovire, itd. vedno pismeno formuliramo in zahtevamo tudi od sodelavcev enak način poslovanja.

6. Operacionaliziramo vse raziskovalne in razvojne cilje. Ta operacija ima navadno tri stopnje:

- a) geslo,
- b) delovni naslov,
- c) naslov raziskovalne (razvojne) naloge.

7. Po prezentiranju ciljnega drevesa se pokažejo različna mnenja o pomembnosti razvojno-raziskovalnih ciljev. Konfliktne situacije rešimo s kompromisom.

8. Jasno določimo način, merila in časovni interval kontrole. Brez kontrole razvojno-raziskovalnega dela ne moremo voditi.

9. Vedno upoštevamo »smiselnost« razvojno-raziskovalnega dela kar pelje v racionalizacijo raziskovanja. »Smiselnost« ima svoj odsev tudi pri organizaciji razvojno-raziskovalnega dela.

10. Vsaka sprememba (do teh tudi običajno prihaja) razvojno-raziskovalnega načrta mora biti posebej načrtovana in preverjena glede smotnosti.

11. Po končanem razvojno-raziskovalnem delu je potrebno obračunati stroške in oblikovati kratko poročilo o prisotni delovni problematiki (na raziskavah). Oceniti sodelavce in delovne pogoje.

Ti praktični napotki so le napotki in ne pravilo, tudi niso uporabni v vseh primerih razvojno-raziskovalnega dela. Lahko pa služijo kot pripomoček k oblikovanju lastnega načina in pristopa razvojniki in raziskovalci.

Prirejene in povzete po publikaciji dr. B. Koželja: »Raziskovalno in razvojno delo«

Bojan Sešel

Na računalniških dneh CELJE '84 se je predstavila tudi naša delovna organizacija in sicer s terminalom, ki je bil preko modema povezan na centralni računalnik v TOZD ERC.

V neznano

Komisija za šport in rekreacijo DSSS je tudi letos organizirala izlet v neznano z rekreativno vsebino in sicer v soboto 27. 10. 1984. Izlet je bil izveden približno mesec dni prej kot lansko leto, predvsem zaradi tega, da nas ne bi prehiteli podražitve goriva.

Namen izleta je bil, da se vsaj za krajši čas sprostimo, da pozabimo na razne težave in probleme, ki se porajajo v sedanjem tempu življenja.

Določen je bil organizacijski odbor v sestavi: Udrih Tomaž, Grilanc Anton, Gregorčič Emil, Gaber Bojan, Operčkal Marjan, Žučko Vanja, Peternel Franjo, Šrot Ivan in Turnšek Marta.

Tudi tokrat smo se odločili, da samega kraja izleta ne imenujemo. Odločili smo se, da udeleženca izleta, ki bo uganil kraj izleta nagradimo.

Dogovorili smo se, da nas bo med vožnjo z avtobusom oz. na samem izletu zabaval naš Mišo Miheljak s kitaro. Že pred odhodom, pred DO EMO smo bili prijetno presenečeni, ker sta prinesla s seboj dva uslužbenca izleta svoje rekvizite (harmoniko, klarinet), ki razveseljujejo staro in mlado. To sta bila tov. Pantner - ml. in tov. Dežan, ki sta bila neumorna pri igranju do jutranjih ur.

Za kratek premor naših treh veseljakov je poskrbel tov. Gregorčič, ki je s sodelavci vsem prisotnim razložil rekreativni del izleta, ki naj bi se odvijal na kraju samem. Določili smo vodje ekip, ki so nato poiskali tekmovalce za »svojo« ekipo. Seveda na dekleta niso smeli pozabiti, tako da ni bil noben udeleženec izključen iz aktivnosti, katere so bile predvidene. Določiti je bilo potrebno tudi

mešane dvojice, ki so se potegovale za posebno nagrado. Tudi našega šoferja avtobusa nismo pozabili, pa naj mu je verjetno rekreacija koristila, da nas je potem varno pripeljal domov.

Med potjo do kraja izleta v neznano smo se ustavili, da se malo razhodimo in osvežimo naša grla v restavraciji. Za izjemno razpoloženje v restavraciji in pred njo, na parkirnem prostoru so poskrbeli posamezniki. V trenutku je bilo dogovorjeno, da na takšnem izletu moramo pripraviti ohcet na domač način. Izbrana je bila nevesta Olga in ženin Friderik s pričami. PO opravljenih »formalnostih« v zvezi s poroko, smo se odpeljali naprej.

Ko smo prišli na sam kraj izleta je bilo zabavno, saj nekateri naši izletniki še niso vedeli kam so prišli. Pripeljali smo se v Radence svetovno znano zdravilišče, ki leži v neposredni bližini jugoslov. - avstrijske meje, in ki ima zelo razvit terapevtsko zdraviliški turizem.

Pred restavracijo VIKEND nas je pričakal predstavnik hotela RADIN tov. Bruno Rituper z njihovim animatorjem za rekreacijo. Ogled znamenitosti kraja je vseboval sprehod skozi park, kjer so posebna značilnost verice, ki se nemoteno sprehajajo po parku. Ogledali smo si zgodovinsko obeležje in muzej, v katerem je prikazana proizvodnja kisle vode od začetka do danes. Nato smo si ogledali še zunanje površine za rekreacijo okoli hotela RADIN ter sam hotel. Tov. Bruno Rituper nas je v kongresni dvorani seznanil s proizvodnjo kisle vode Radenske in ostalih proizvodov.

Letošnjega izleta v neznano se je udeležilo 45 naših sodelavk in sodelavcev. Žal pa imamo za spomin bolj malo kvalitetnih fotografij, kajti sodelavec Emil, ki je bil zadolžen za tovrstno dejavnost se bo šele sedaj, ko so znane njegove »fotografske sposobnosti« vpisal v A (začetni) tečaj fotografiranja.

Po kosilu smo nadaljevali z rekreativnim delom in sicer na štiristeznem kegljišču.

Doseženi so bili naslednji rezultati:

1. mesto ekipa »Hitri gonzales« 699 kegljev
2. mesto ekipa »Levi« 658 kegljev
3. mesto ekipa »TV 625« 648 kegljev
4. mesto ekipa »HAŠ BIBE« 619 kegljev

Nato smo nadaljevali z ostalimi ekipami: Namizni tenis - dvojice:

1. mesto: Orlčnik - Hempst Simona.

V pikadu so rezultati naslednji:

1. mesto ekipa »HAŠ BIBE« 220 točk
2. mesto ekipa »Hitri gonzales« 162 točk
3. mesto ekipa »TV 625« 146 točk
4. mesto ekipa »LEVI« 59 točk

Zadnja disciplina rekreativnega dela je bilo plavanje z oviro (žogo) v dolžini 50 m. Tekmovanje je bilo posamezno in v štafeti. Pri posameznikih je zmagal Gregorčič Emil, v štafeti pa Kajta - Gregorčič.

Skupni vrstni red ekipnega rekreativnega dela:

1. mesto je osvojila ekipa »HITRI GONZALES« s 7 točkami, katero je vodila simpatična sodelavka iz izvoza Justika Vengust.
2. mesto je osvojila ekipa »HAŠ BIBE« s 5 točkami - vodja ekipe je bil tov. Kozovinc Adi.
3. in 4. mesto sta osvojili ekipi »LEVI« in »TV 625« s 4 točkami. Ekipo »LEVOV« je vodila ORLČNIK Ana, ekipo »TV 625« pa Kotnik Fric.

V tekmovalstvu dvojic sta premočno osvojila prvo mesto (od 14 dvojic) Šrot Ivan in Rojc Danica.

Od 45 udeležencev izleta je bilo 44 članov DO EMO, od tega 32 iz DSSS in 12 iz ostalih TOZD oz. 27 moških in 17 deklet. Po končanem rekreativnem delu smo odšli na večerjo, po večerji pa v kavarno, kjer smo se ob glasbi prijetno zabavali. Izvedli smo tudi srečelov.

Naj povemo, da je bila prva nagrada na srečelovu povrnitev prijavnine za izlet je 700,00 din. Prejela jo je naša sodelavka iz oddelka družbene prehrane tov. Kreže Olga, ki je bila nagrade nadvse vesela.

Ob prijetni glasbi zabavnega ansambla smo v nabito polni kavarni zaplesali. V enem izmed odmorov smo opravili podelitev priznanj in nagrad za najuspešnejše udeležence rekreativnega dela. Prejeli so torte, katere je dobil nato vsak udeleženec košček, da se je posladkal.

Po končanem zabavnem delu smo morali odriniti proti domu tako, da se je izlet v

neznano končal v jutranjih nedeljskih urah.

Na koncu bi rad povedal, da je izlet v neznano z rekreativno vsebino uspel. Posebno pa je bila pomembna vključitev vsakega udeleženca izleta v posamezne rekreativne akcije.

Želim, da nas družbenopolitične organizacije tudi v prihodnje podprejo v takšnih oziroma podobnih akcijah.

Zato se zahvaljujemo IO OOS DSSS, RŠD EMO in propagandi naše DO za izkazano pomoč pri organizaciji izleta v neznano.

Prav tako bi se rad zahvalil vsem vodjem ekip: Kozovinc Adiju, Orlčnik Ani, Vengust Justiki in Kotnik Fricu za odlično vodenje svojih ekip ter vključevanje udeležencev v vse akcije, ki so bile organizirane.

Ne smemo pozabiti, da se zahvalimo našim pevcem in igralcem: Miheljaku, Pantnerju, Dežanu, ki so prispevali poseben prijeten delež k uspešni organizaciji izleta.

Hvala tudi vsem članom organizacijskega odbora za pomoč pri organizaciji.

Anton Grilanc

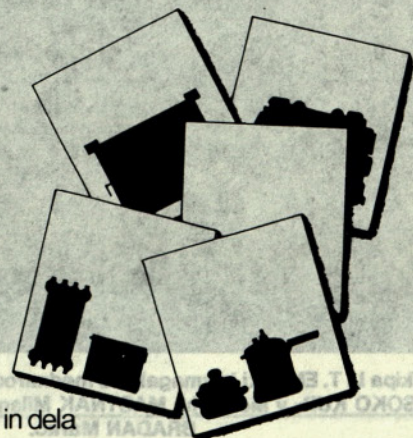

V EMO vse zmoremo. Tudi organizacijo kmečke ohceti. Ženin in nevesta, priči in muzikantje, vse je bilo pri roki, največ pa seveda firbcev.

EMO

90 let razvoja in dela

Naši modelarji uspešni

25. SOKO KUP MOSTAR, 38. DRŽAVNO PRVENSTVO, 8. MEMORIAL IZET KURTALIČA IN EVROPSKO PRVENSTVO PROSTOLETEČIH MODELOV

Tekmovanja so se odvijala v Mostarju in Livnem v dneh od 22. 8. do 1. 9. 1984. Tekmovanje je udeležila tudi tri-članska ekipa DLT EMO Celje, v zasedbi Mastnak Milan, Bradan Marko in Lipičnik Željko. Vsi trije smo tekmovali v kategoriji F-1A. Evropsko prvenstvo pa smo si le ogledali.

Pred nami je bila vse prej kot lahka naloga, tako iz izvedbene kakor še iz teže športne strani, saj smo morali ohraniti velik športni ugled, ki ga je pridobila zagnana generacija pred nami.

Iz vseh možnih variant, ki so nam bile na razpolago smo se odločili za taborjenje, ker nam je to tudi omogočalo ogled evropskega prvenstva v Livnem. Na pot smo se odpravili v prekrasnem avgustovskem jutru, obloženi kot tovorna mula. Prav tako je namreč bil videti klubski »fičo« obložen z našo najnujnejšo opremo, ko je požiral kilometre počasi a vztrajno proti cilju. Vso pot nas je spremljala čudovita narava jugoslovanskih krajev, saj nas je vodila skozi znana mesta kot so Plitvice, Bihač, Jajce in še po lepših dolinah rek Plive, Rame, Neretve mimo zelenkastih jezer in preko visokih prelazov. Že pogled na vso to lepoto, ki se je razprostirala pred nami, nam je poplačal ves trud, ki smo ga vložili v to športno zvrst. Lepota narave nas je tako prevzela, da smo kar pozabili na boleče dele udov in telesa, ki so iskali kar najbolj udobno namestitve. Tako nas je pot počasi pripeljala v Mostar, kjer smo najprej opravili formalnosti, ostanek dneva in večera pa smo izkoristili, da si pobleže ogledamo mesto v vsem njegovem čaru. Dokaj zgodaj smo se odpravili k počitku, saj smo se zavedali, da nas naslednje dni čaka težka preizkušnja.

Ob slabem spanju smo napeti dočakali jutro, ki nam lahko mnogo obeta.

Že takoj po zajtrku smo se odpeljali na Mostarsko blato, kjer se je zbrala vsa jugoslovanska in tudi nekaj tuje konkurence.

Tekmovalni pogoji so bili zelo dobri, kar smo s pridom izkoristili. Po sedmih urah garanja je imela še cela naša ekipa maksimalno število točk in s tem velike možnosti, saj so nam ostali Ptujčani edini konkurentje za ekipno 1. mesto v F-1A. Tako smo tekmo nadaljevali v Fly off-u.

(FLY OFF se imenuje dodatni štarti, ki odločijo zmagovalca v posamezni, v tem primeru tudi ekipni uvrstitvi med tekmovalci z maksimalnim številom točk), ki pa nam je prinesel ekipno prvo mesto, posamezno pa 8, 13 in 16 mesto. Hkrati s to srečo pa smo imeli smolo, saj je Lipičnik izgubil svoj najboljši model. Tekma se je končala ob mraku, ki nas je pospremil na večerjo in podelitev pokalov.

Naslednji dan smo iskali model, vendar zaman, saj nam je bilo že prejšnji dan jasno, da ga je nekdo že med tekmo odnesel, zato nam ni preostalo drugega, kot da se odpravimo v Livno.

V Livnem smo taborili in zato smo morali pohiteti, da še pred mrakom namestimo šotor in se prijavimo tekmovalnemu odboru.

Že proti jutru smo začeli spoznavati, da so pred nami težki dnevi, saj so bile noči zelo hladne in vlažne (temperatura se je spustila na 5-6 °C). Moram dodati, da je Livansko polje kar 800 m nad morjem, obkrožajo pa ga visoko hribovje. Zbudili smo se v turobnem jutru, ki je naznanjal, da bo čez dan veter, pa tudi dež se je obetal. Naše prognoze so se uresničile in nam otežkočale tekmovalje. Na dan je prišla izkušnost in prekaljenost starih modelarskih »mačkov«, ki so edini premagovali težavne vremenske razme-

re. Od naših se je najbolje odrezal Mastnak, ki je tudi drugi dan bil pri samem vrhu, tudi pri njem se je poznala športna izkušnost. Na našo nesrečo pa je na tekmovalju bilo tudi nekaj takih modelarjev, ki niso pazljivi med »šlepanjem« in je prišlo do marsikaterga zapenjanja laksa in tudi do loma modela. V takšno situacijo je zapadel tudi Bradan, ki je zadnji dan ostal brez modela. Prav tako je tudi Lipičnik polomil model in ostal samo z zadnjim najslabšim modelom. Tako smo zaključili naše tekmovalje. Pred nami pa je bilo še evropsko prvenstvo, ki smo ga vsi nestrno pričakovali.

Med tem čakanjem pa smo trenirali v teh, za nas svojevrstnih pogojih, preučevali modele tujih udeležencev in spoznavali gostoljubnost domačinov.

Boji na evropskem prvenstvu so bili zelo zagrizeni in so se odločili zmagovalci v Fly-off-u v vseh treh kategorijah F1 A, B in C. Zanimivo je bilo, da sta kar dva od treh evropskih prvakov ubranila naslov izpred dveh let. Poudariti pa moram, da so se naši tekmovalci zelo dobro odrezali saj so osvojili dve medalji, pa tudi drugi rezultati so bili dobri. Moram priznati, da smo s prisotnostjo na evropskem prvenstvu pridobili mnogo znanja, prav tako pa smo veliko pridobili s sklenjenimi prijateljstvi tujih tekmovalcev.

V soboto 1. 9. je napočil čas slovesa od naših novih prijateljev, s katerimi smo ostali v stikih in upamo, da se bomo drugo leto zopet videli, ko bo v Livnem svetovno prvenstvo v prosto letičih modelih.

Po težkem slovesu smo se odpravili nazaj proti Celju. Kaj bi vam še govoril o lepotah pokrajine, ki pa je nikoli ne moreš opisati, takšne kot je v resnici, še težje pa opišeš tisto kar čutiš in doživljaš ko jo opazuješ. S tem bi tudi zaključil, hkrati pa bi se rad zahvalil vsem prizadevnim v DLT EMO, ki so nam omogočili to naporno, a lepo tekmovalje, posebej pa našemu vodji ZAGOZDA Ediju.

Lipičnik Željko

Člani kolektiva in upokojenci hvala!

Od 17. do 25. novembra je bila v Muzeju revolucije odprta razstava o 90 letih dela in razvoja naše delovne organizacije. Na razstavi smo prikazali fotografski pregled pomembnejših dogodkov, dejavnosti in oseb, ki so v tem obdobju dali tovarni svoj pečat. Poleg tega smo razstavili še nekaj značilnih izdelkov, ki so v preteklih devetih desetletjih nastali v tej delovni organizaciji in nekatere dokumente v zvezi z razvojem, napredkom, delom in političnimi dogodki.

Izrabljamo to priložnost, da še enkrat izrečemo pristožno zahvalo vsem, ki so se odzvali našemu vabilu in prinesli starejše eksponate iz zgodovinskega razvoja tovarne v delavskem Gaberju. Del tega gradiva smo uporabili ob spominski razstavi ob 90-letnem jubileju podjetja, vse gradivo pa služi kot osnova za naš bodoči muzej EMO.

K sedanji akciji se je odzvalo 32 naših bivših in sedanjih delavcev, ki so prinesli kar precej zanimivega gradiva. Od tega smo od 19 tovarišic in tovarišev dobili takšne primerke, ki jih je komisija prevzela v depu bodočega muzeja, ostale pa smo v naši zbirki že imeli. Prosimo za razumevanje, da moramo preostali material vrniti darovalcem, saj je bilo v obdobju 90 let pri nas izdelanih na tisoče raznih artiklov, dekorjev, modelov, osnutkov i. p. in nimamo dovolj prostora, da bi jih hranili v več kot enem primerku.

Od vseh prevzetih izdelkov je najstarejši pekač, ki ga je prinesel Vinko Zottl iz TOZD Posoda in ga cenimo na 86 do 90 let. Zahvaljujemo se tudi bivšemu direktorju organizacijskega sektorja tov. Milanu Zupaneku, ki je daroval stare kataloge in se je odrekel nadomestilu.

Posebno priznanje izrekamo na tem mestu eni naših najstarejših upokojenk, predvojni delavski zaupnici Ani Cocej. Prinesla je poleg treh zanimivih starih izdelkov tudi akvarel upodobljenih vrtnic, ki jih je naslikal nekaj tednov pred svojo prerano smrtjo njej v spomin sodelavec in prijatelj ter eden naših padlih talcev – Štefan Grabar.

Vabimo vse darovalce, da se zglasijo od 3. do 25. januarja 1985 v prostorih, kjer so odstopili svoje eksponate in prevzamejo nadomestne izdelke, oziroma da odnesejo tiste artikle, ki jih že imamo zastopane v naši zbirki in jih kot že omenjeno, komisija ni mogla več uvrstiti v naš muzej.

Naša razpisana akcija je s tem zaključena, vendar bomo še nadalje z veseljem sprejemali interesantne stare izdelke, ki jih še nimamo v naši zbirki. Imena darovalcev bomo vsako leto objavili v EMAJLIRCU.

Podarjene eksponate bo prevzemal Jože Keber v prostorih EMO na Mariborski 61 ali Marica Krašek oz. njena naslednica v skladišču vzorcev.

Seznam darovalcev, katerih eksponate smo prevzeli v muzejsko zbirko in bodo dobili nadomestne izdelke:

1. Ahtik Jože, upokojenec
2. Cocej Ana, upokojenka
3. Gajšek Ivan, DSSS
4. Govedič Marija, TOZD Posoda
5. Hojnik Ivan, TOZD Orodjarna
6. Hudej Slavko, TOZD Orodjarna
7. Kralj Štefan, TOZD Posoda,
8. Kramar Silva, DSSS
9. Kropec Franc, TOZD Radiatorji
10. Lebič Jožica, upokojenka
11. Pavšar Franc, TOZD Orodjarna
12. Režabek Anica, upokojenka
13. Spolenak Marjan, TOZD Posoda
14. Stramšek Franc, TOZD Emokontejner
15. Šmerc Fani, upokojenka
16. Trebičnik Ciril, TOZD Posoda
17. Višnar Ludvik, TOZD Posoda
18. Vizjak Slavko, DSSS
19. Zottl Vinko, TOZD Posoda

J. K.

Modelarski klub LT EMO obvešča

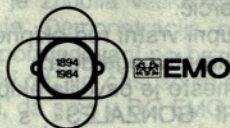
člane kolektiva, da lahko prijavijo svoje otroke (fante), ki so končali četrti razred osnovne šole, na osnovni tečaj letalskega modelarstva.

Vsak ponedeljek, sredo in petek od 17.-19.30, v prostorih kluba na Mariborski cesti »Vila Livada«.

Informacije se lahko dobijo pri vodji kluba tov. Zagorza Ediju v EMO TOZD Orodjarna, telefon 32-112, interni 648.

Ekipa L. T. EMO, ki je zmagala na mednarodnem tekmovalju za »SOKO KUP« v Mostarju: MASTNAK Milan, LIPIČNIK Željko in BRADAN Marko.

Interno prvenstvo v malem nogometu

Interno prvenstvo v velikem nogometu se je odvijalo na nogometnem igrišču »OLIMP« in to 19., 20., 21. in 27. 9. 1984. Ekipa se bile razvrščene v tri skupine. Zmagovalci skupin pa so se uvrstili v finalno skupino.

Rezultati predtekovanja

I. Skupina:

Sreda 19. 10. 1984

DSSS : KOTLI 3:0, RADIATOR : DSSS 1:1, KOTLI : RADIATOR 5:2.

II. Skupina:

Četrtek 20. 10. 1984

ZAVARIVAČ : VZDRŽEVANJE 1:1, EOF : ZAVARIVAČ 3:0, VZDRŽEVANJE : EOF 1:2.

III. Skupina:

Petek 21. 10. 1984

ORODJARNA : EMOKONTEJNER 2:1, EMOKONTEJNER : POSODA 1:2, POSODA : ORODJARNA 2:1 – prekinjena.

Iz predtekovanja so se v finale uvrstile ekipe: Radiator, EOF, in Posoda. Ekipa DSSS je izgubila obe tekmi 3:0 zaradi tega, ker je za njih nastopil tov. Cirkulan, ki dela v TOZD Emo-kontejner. Kotli so izgubili s 3:0 proti ekipi Radiator, ker je igra-

lec, ki je bil izključen na predhodni tekmi igral naslednjo tekmo. v III. skupini je bila prekinjena tekma Posoda : Orodjarna z 2:1, ker je igralec Orodjarne – tov. Dobrišek Zlatko napadel sodnika.

Finalna skupina:

Četrtek 27. 9. 1984

RADIATOR : POSODA 0:4, EOF : RADIATOR 5:0, POSODA : EOF 1:2.

Po končani tekmi Posoda : EOF 1:2 je igralec Posode tov.

GAJIČ Nedeljko vzel zapisnik, ter ga ni hotel vrniti.

Vrstni red:

1. EOF	40 točk
2. POSODA	37 točk
3. RADIATOR	34 točk
4. VZDRŽEVANJE	32 točk
5. ORODJARNA	31 točk
6. KOTLI	30 točk
7. ZAVARIVAČ	29 točk
8. KONTEJNER	28 točk
9. DSSS	22 točk

Vodja panoge:
ANTON LIPAR

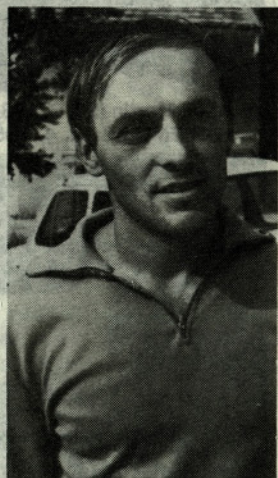
Franček Knez prejel Bloudkovo nagrado

V Novi Gorici je bila v soboto 24. novembra slovesna podelitev letošnjih Bloudkovih nagrad, najvišjih republiških priznanj v telesni kulturi. Dosedanjim 126 nagrajencem se je ob 20-letnem jubileju pridružilo še deset novih, med njimi tudi naš sodelavec, vrhunski alpinist Franček Knez, ki je nagrado prejel za izjemne dosežke v alpinizmu.

Letošnje Bloudkove nagrade, najvišja družbena priznanja za ustvarjalno delo in dosežke na področju telesne kulture so še podelili padalcem Alpskega letalskega centra iz Lesc, smučarju Juretu Franku, zveznemu trenerju naših alpskih smučarjev Filipu Gartnerju, znanim telesnokulturnim delavcem Dušanu Novaku, Mitji Prešernu, Janku Grošlju, Dušanu Senčarju, Dagmarju Šusterju in novinarju ljubljanskega Radia Stanetu Ureku.

Nagrade je slavljenec izročil predsednik TKS Slovenije Tone Florjančič.

Franček Knez sodi vse zadnje desetletje med najuspešnejše jugoslovanske alpiniste, kar dokazuje z vrhunskimi dosežki v domačih in tujih stenah. Že od leta 1973 se redno in sistematično pripravlja za alpinistično dejavnost, hkrati pa vsako leto opravi čedalje številnejše vzpone. Leta 1973 jih je bilo že 25, leta 1977 prvič čez 100, leta 1982 že 223 leta 1983 pa že skoraj 300. Mnogokrat je sodeloval tudi v uspešnih jugoslovanskih odpravah v tuja gorstva, med drugim je bil v Andih, v Himalaji, v Yosemiteh v ZDA, v Patagoniji in seveda širom po Evropi, še zlasti pa v naših, domačih gorah. Franček je sodeloval tudi pri jugoslovanski osvojitvi najvišjega vrha sveta Mont Everest, pred kratkim pa se je vrnil s himalajske odp-

Franček Knez prejemnik letošnje Bloudkove nagrade za izjemne dosežke v alpinizmu.

rave na Čo Oju, kjer so naši alpinisti v steni izredne zahtevnosti splezali više kot kdorkoli pred njimi. Še posebej pa velja omeniti, da se Franček, kot še nekateri drugi vrhunski alpinisti, loti tudi priložnostnih dodatnih del, s katerimi zbira denar, potreben za nakup drage plezalne opreme oziroma za odprave. Razen tega je marljiv in vesten delavec v našem kolektivu, aktiven član RSD ter v planinskem društvu, vsepovsod in v vsakem trenutku pa rad priskoči na pomoč ter prenaša svoje bogate izkušnje, doživljanja in podvige na mladi rod.

S svojim delom in s svojimi dosežki je Franček prispeval neprecenljiv in nenaдомestljiv delež k uveljavitvi slovenskega športa v naši domovini in v svetu.

Ob prejemu Bloudkove nagrade, tega najvišjega republiškega priznanja v telesni kulturi mu tudi sodelavci in prijatelji iskreno čestitamo.

V. K.

Kegljanje: razpored treningov

1. Vsak ponedeljek (delovni dan) – steze – 1., 2., 3., 4. – 14.15 – I. skupina

Lapan Ivan – tel. 575, Gregorčič Emil – tel. 405, Grajzl Ivan – tel. 626, Podgoršek Mirko – tel. 567.

15.30 – II. skupina

Šorli Vlado – tel. 306, Lešek Franc – tel. 297, Brglez Slavko – tel. 247, Grilanc Anton – tel. 674.

16.45 – III. skupina

Kajta Tomislav – tel. 317, Milač Tomaž – tel. kotli, Buser Anton – tel. 507, Pišotek Anton – tel. 567.

18.00 – IV. skupina

rekreacija ostali člani DO.

2. Vsak četrtek (delovni dan) – steze – 5., 6., 7., 8.

18.00 – V. skupina

rekreacija – ženske

19.00 – VI. skupina

rekreacija – moški

20.00 – VII. skupina

rekreacija – SZP Zavarivač

3. Opombe: Treninki so vsak ponedeljek (delovni dan) od 14.15 do 19.00 ure na 1., 2., 3. in 4. stezi na kegljišču Golovec v Celju za I. in II. ekipo EMO. Način treninga določi tehn. vodja posameznih ekip pred pričetkom treninga;

– rekreativna vadba je namenjena ostalim članom naše DO, katere bodo postopoma vključevali v zgoraj navedene termine;

– 1-krat mesečno se organizira pregledna tekma med zgoraj navedenimi igralci. Na osnovi (ne)prisotnosti in (ne)resnosti pri treningu ter rezultatov na tekmah se bo izvršila zamenjava igralca z igralcem, kateri je pokazal določen napredek v kvaliteti kegljanja iz skupine »REKREACIJA«;

– v kolikor so igralci na določen termin zadržani, je možna zamenjava igralcev, kateri so na razporedu. Zamenjavo lahko opravijo igralci sami;

– tehnična vodja posameznih ekip (tov. Grilanc, tov. Gregorčič) je potrebno obvestiti, kadar je posamezni igralec odsoten, pravočasno vsaj dva dni prej, da je možno vključiti na trening drugega igralca izven seznama;

– če sta pri rekreaciji pripravljena za kegljanje več kot 2 igralca, igrajo vsi pripravljeni igralci borbene ali druge družabne igre.

Želimo vam mnogo podrtih kegljev, uspeha in sodelovanje v kegljaški sekciji.

Tehnični vodja
keglj. sekc. RSD
Anton Grilanc

Obvestilo

Obveščamo vse člane DO EMO, da je organizirana rekreativna vadba na naslednjih objektih:

1. HALA GOLOVEC

Vsak torek od 20.00 do 21.30 ure do 30. 6. 1985.

2. TŠC – (tehniška šola)

Vsak petek od 16.00 do 18.00 ure – mala telovadnica.

Vsak petek od 20.00 do 21.00 ure – velika telovadnica.

3. KEGLJIŠČE ŠRC GOLOVEC

– vsak ponedeljek od 14.15–19.00 ure na

1., 2., 3. in 4. stezi,

– rezervirano za igralce I. in II. ekipe,

– vsak ponedeljek od 18.00–19.00 ure na

1., 2., 3. in 4. stezi – rekreacija ostali člani DO,

– vsak četrtek od 18.00–19.00 ure na 5.,

6., 7. in 8. stezi – rekreacija ženske,

– vsak četrtek od 19.00–20.00 ure na 5.,

6., 7. in 8. stezi – rekreacija moški,

– vsak četrtek od 20.00–22.00 ure na 5.,

6., 7. in 8. stezi,

– rezervirano za delavce SZP – Zavarivač Vranje

4. TENIS – ŠRC GOLOVEC od 1. 3. 1985 dalje.

5. BALINANJE – ŠRC GOLOVEC od 1. 3. 1985 dalje.

Vse vodje sekcij in panog opozarjam, da se morajo objekti za izvedbo internega programa (tekmovanja) predhodno rezervirati, posebno še to velja za termin izven rezerviranega časa.

Razpored za tenis in balinanje se izdela naknadno do 1. 3. 1985. Rezervacija se uredi pri izvedbi razpisa za posamezno panogo pri tov. Gregorčiču tel., št. 405 oz. tov. Grilancu tel. št. 674.

6. Strelska sekcija ima organizirano rekreativno vadbo streljanja z zračno puško vsak torek od 17.00 do 19.00 ure v učilnici (kletni prostori upravnega poslopja).

7. Namiznoteniška sekcija ima organizirano rekreativno vadbo igranja n. tenisa v ponedeljek in četrtek od 18.30 do 21.00 ure v jedilnici.

Vabimo vse člane in članice naše DO, da se vključijo v množično rekreacijo in da izkoristijo možnost redne organizirane rekreativne vadbe na navedenih objektih.

Tehnični vodja RSD EMO
Anton GRILANC

90 let sportno rekreativnih akcij

Mali nogomet 17. 11. 1984 objekti Golovec

Rezultati predtekmovanja: Aero : Libela 6:1, Opekarna : Cinkarna 5:3, Kovinotehna : Zlatarna 2:0, Emo : Partizan 4:2, Posoda : Zavarivač 5:0. Polfinale: Aero : Opekarna 3:1, Emo : Posoda 2:0. Finale: Aero : Kovinotehna 1:1, Emo : Aero 0:2, Kovinotehna : Emo 3:6.

Vrstni red:

1. AERO, 2. EMO, 3. KOVINOTEHNA, 4. OPEKARNA, 5. POSODA, 6. LIBELA, 7. PARTIZAN, 8. ZLATARNA, 9. CINKARNA, 10. ZAVARIVAČ.

Namizni tenis 21. 11. 1984 jedilnica EMO

Rezultati – ženske: Zlatarna : Emo 0:2, Potrošnik : Kovinotehna 0:2, Kovinotehna : Emo 2:1, Zlatarna : Kovinotehna 1:2, Potrošnik : Emo 2:1, Potrošnik : Zlatarna 2:0.

Vrstni red:

1. Kovinotehna 6 točk, 2. Potrošnik 4 točke, 3. Emo 2 točki, 4. Zlatarna 0 točk.

Rezultati – moški: Aero : Žto 0:2, Emo : Kovinotehna 2:1, Aero : Kovinotehna 2:0, Kovinotehna : Žto 1:2, Zlatarna : Kovinotehna 2:0, Emo : Žto 1:2, Zlatarna : Aero 0:2, Zlatarna : Emo 2:1, Zlatarna : Žto 0:2, Emo : Aero 0:2.

Vrstni red:

1. ŽTO Celje 8 točk, 2. Aero 6 točk, 3. Zlatarna 4 točke, 4. EMO 2 točki, 5. Kovinotehna 0 točk.

Kegljanje 22. 11. 1984 – Golovec

Rezultati – ženske: Obnova 391, Cinkarna 381, Emo 340, Libela 331, Savinja 325, Zlatarna 308, Metka –.

Rezultati – moški: Kovinotehna 673, Klima 661, Savinja 642, Aero 634, Obnova 631, Emo 624, Libela 589, Cinkarna 579.

Šah: 24. 11. 1984 jedilnica EMO

Rezultati: Cinkarna : Emo 3,5:4,5, Ingrad : Kovinotehna 7:1, Ingrad : Cinkarna 5:3, Kovinotehna : Emo 3:5, Kovinotehna : Cinkarna 3,5:4,5, Emo : Ingrad 4:4.

Vrstni red:

1. Ingrad, 2. EMO, 3. Cinkarna, 4. Kovinotehna.

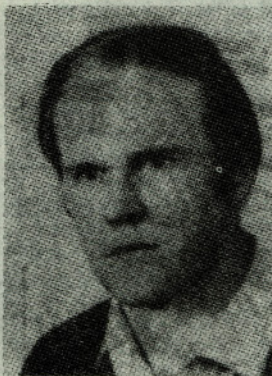
Prvenstvena tekma II. regijske keglaške lige: 24. 11. 1984

Emajlirec : Žična.

Zmaga Emajlirca z rezultatom 4596:4556 podrtih kegljev.

Z udeležbo na športnih prireditvah je počastilo visoki jubilej DO EMO preko 250 športnikov, športnih delavcev iz vseh večjih delovnih organizacij Celja.

V SPOMIN IVANU MIRNIKU

15. novembra je minilo 5 let odkar je kruta usoda pretrgala nit življenja dragemu sinu, možu, očiju in bratu MIRNIK IVANU.

Zahvaljujemo se vsem prijateljem in znancem, ki se ga spominjajo, prižigajo svečke. Posebna hvala njegovim bivšim sodelavcem, ki se ga vsako leto na ta dan spominjajo s cvetjem in prižigejo sveče v njegov spomin.

Vsi njegovi

Sporočilo sodelavcem

Ob odhodu v pokoj, se iskreno zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem iz emajlirnice oz. TOZD Posoda za izkazano pozornost in dragoceno darilo, ki mi bo v trajen spomin.

Vsem v DO pa želim še veliko delovnih uspehov pri nadaljnjem delu.

IVAN MURŠIČ

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega očeta, se iskreno zahvaljujem vsem sodelavkam in sodelavcem iz kleparskega oddelka in ročajnice za izraze sožalja in denarno pomoč.

Žaluoja hči
Dragica Gorenc
in ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage

JOŽEFE ŠTAMFE

se iskreno zahvaljujem sodelavcem, prijateljem in znancem za darovani venec, izraze sožalja in spremstvo na njeni zadnji poti.

Žaluoja
Marica TERŽAN

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža in očeta

POKELŠEK Martina

se najtopleje zahvaljujem vsem sodelavcem in prijateljem iz TOZD Posode za darovano cvetje in vence ter izrečeno sožalje.

Žaluoja žena Anica
in hčerka Cvetka

Odšel v zaslužen pokoj

Po dolгих letih skupnega sodelovanja, se je poslovil od aktivnega dela v EMO, IVAN JURJEVIČIČ.

Sodelavci in prijatelji smo se zbrali, da mu stisnemo roko in mu zaželimo še vrsto let zdravlja ob svojih dragih. Težko delo vrsto let je pustilo sledove tudi na Ivanu, čeprav se nikoli ni pritoževal.

Spoštovali smo našega Ivana, bil je ne glede na razliko v letih, dober tovariš, rad je pomagal, če je le mogel.

Zato na koncu njegove aktivne poti, poti proletarca, je premalo reči samo hvala.

Pa vseeno Ivan – hvala za vse!

Naj trnje in osat na tvoji poti, ki smo ga morda sodelavci zasadili, se posuši in naj te več ne moti!

Sodelavci

Upokojili so se

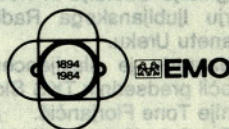
Reberšak Stanislava (7. 11. 1934) – TOZD Radiatorji. Zaposlen v DO od 2. 8. 1954. Upokojena v decembru 1984.

Lipovšek Martin (20. 9. 1931) – TOZD Orodjarna. Zaposlen v DO EMO od 12. 4. 1954. Upokojen 31. 10. 1984.

Muršič Ivan (4. 12. 1927) – TOZD Posoda, obrat emajlirnice. Zaposlen v EMO od 13. 5. 1946. Upokojen 30. 11. 1984.

Emajlirec

Časopis izhaja dvakrat mesečno kot glasilo delovne organizacije EMO Celje in ga prejemajo vsi člani te delovne skupnosti brezplačno. Ureja ga uredniški odbor.

Glavni in odgovorni urednik: Viki Klenovšek. Tehnična oprema: Jože Kuzma. Naslov uredništva: Celje, Mariborska 86, telefon 32-112, interna 262. Po mnenju republiškega sekretariata za prosveto in kulturo Ljubljana, je časopis oproščen plačevanja davka od prometa proizvodov (št. 421-1/72 z dne 22. 5. 1973). Tisk in klišei AERO Celje.

Humor

»Ti, ali veš, da Brane kra-
de?«

»Ja, vem.«

»No, in? Mar ti ne kra-
deš?«

»Ja, že, že. Ampak ne toli-
ko kot Brane!«

»Tovariš direktor, telefon
za vas. Neki tovariš želi zve-
diti skrivnost našega po-
slovnega uspeha.«

»Joj, kaj je od milice ali je
novinar?«

»Tovariši in tovarišice.
Težka gospodarska situaci-
ja... torej zares težka gos-
podarska situacija, kako naj
rečem, hm, nas bo prisilila,
če tako rečem...«

»...da bo treba nehati go-
voriti in začeti delati!« se za-
sliši iz dvorane.

»Miro, vidim, da imaš spet
novo tajnico.«

»Res je. Prejšnjo sem mor-
al odpustiti.«

»Zakaj vendar?«

»Pri vsakem nareku me je
nenehno spraševala, kako
se piše ta ali ona beseda, pa
sem se naveličal nepresta-
nega listanja po pravopisu.«

»Živijo Tine! Dolgo se nis-
va videla. Kaj pa delaš?«

»Nič.«

»Kako nič.«

»Nezaposlen sem. Kaj pa
ti delaš?«

»Tudi nič.«

»Torej si tudi ti brez zapo-
silitve?«

»Ne, ne. Jaz sem pa v
EMO.«

Dva moža se tepeta pred
halo Golovec, poleg niju pa
joče fantek. Tretji možak, ki

pride mimo, vpraša fantka
zakaj joka.

»Ker mi tepe očeta«

»Ja kdo pa? Mislim, kateri
je tvoj oče?«

»Ne vem. Saj zaradi tega
se pravzaprav tudi tepeta.«

»Mejdun, mejdun. Vse tis-
te, ki so kot funkcionarji ob-
ogateli, bi bilo treba nemu-
doma zamenjati!«

»Počasi, počasi. Tile ne
bodo več toliko jemali. Novi
pa še nič nimajo.«

Ivo pokliče svojo ženo v
kuhinja:

»Dragica, pridi sem, boš
videla nekaj smešnega,
steklenica vinjaka je prazna,
naša hišna pomočnica pa
hoče iz makaronov splesti
jopico.«

Teta je prišla na obisk in
dala malemu Janezku po-
marančo. Mama ga opomni:

»Janezek, kaj se pa reče
teti?«

Janezek: »Olupi jo!«

»Naši sosedje morajo biti
pa zelo revni«, je dejal mali
Jurček mami.

»Kako to misliš?«

»Njihov Igor je pogoltnil di-
nar, zdaj pa so vsi iz sebe in
se na vse načine trudijo, da
bi ga čimprej dobili nazaj.«

»Očka, jutri moraš priti v
šolo!« pravi Mihec.

»Ja, zakaj pa. Ali si spet
kaj ušpilil?«

»Janezek je z glavo razbil
steklo na vratih.«

»In kaj imaš ti opraviti s
tem?«

»V tistem trenutku sem
slučajno držal Janezka za
glavo.«

— Dragi moji, zdaj ko je prišlo
kislo zelje, v moji kuhinji
standard ne bo več padal!

— Jaz sem objekt za prenaša-
nje tega tovora in ne subjekt
odločanja!

Vlado je pripovedoval ot-
rokom, kako slabo je živel,
ko je bil majhen.

Magični lik

»Hrane ni bilo, denarja ne,
stanovali smo v majhni mrzli
sobi.«

Najmlajši pa se je oglasil:

»Zdaj si pa res vesel, da si
lahko pri nas, kajne očka!«

Možak z višnjevim nosom
pride k zdravniku in mu po-
kaže svoje roke:

»Samo pogledjte gospod
doktor, kako se mi tresejo
roke!«

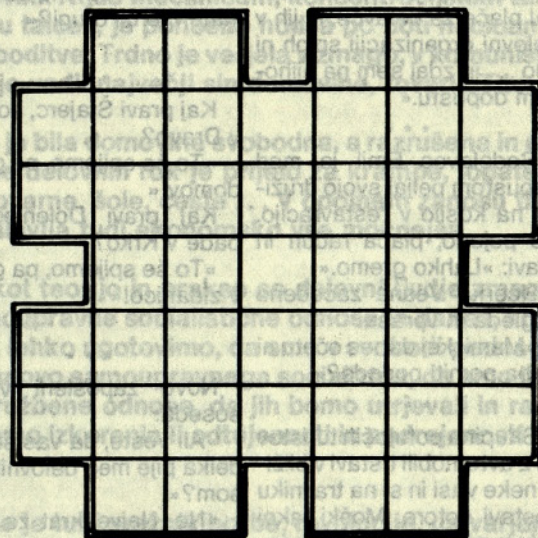
»Ali veliko pijete?« ga
vpraša doktor.

»Ne, dosti. Večji del poli-
jem!«

»Spoštovana tovarišica.
Prvega lahko pospravite
svoje stvari in odidete. Z va-
šim kuhanjem sploh nisem
zadovoljen, v kopalnici mi
puščate teči vodo, na balko-
nu pri belem dnevu gori luč,
pri pospravljanju ste povr-
šni.«

»Toda dragi, saj sva poro-
čena šele štirinajst dni!«

1 2 3 4 5

1. denarna enota v Sudanu, nekdaj pa tudi v Turčiji in
Srbiji,
2. gostinski obrat, kjer strežejo pretežno s kavo,
3. judovski dan popolnega počitka,
4. mrežasta tkanina v platneni vezavi,
5. zobar.

— Jaz sem zavist, favšija, veš!
Kdo si pa ti? Nemara kak
inventivec, kaj!

ZBOR DELOVNIH LJUDI »ZAVZETO«
SPREMLJA RAZLAGO O PO-
MEMBNIH ODLOČITVAH.

— Žal mi je, da vas bom izgubil, Božič.
Bili ste mi kot sin:
lon, nesramen in nevladalen

Zapornik vpraša svojega »sostanovalca«:
»Zakaj si pa ti tukaj?«
»Zato, ker sem si izplačeval plače za delavce, ki jih v delovni organizaciji sploh ni bilo... in zdaj sem na njihovem dopustu.«

Sodelavec Emil je med dopustom peljal svojo družino na kosilo v restavracijo. Ko pojedjo, plača račun in pravi: »Lahko gremo.«

Hčerka Vesna začudeno pogleda in vpraša:
»Mami, kaj danes očetu ni treba pomiti posode?«

Skupina potujočih turistov se z avtomobili ustavi v bližini neke vasi in si na travniku postavi šotore. Moški takoj zatem zavijejo v vaško gostilno in vprašajo krčmarja: »Je v tej vasi kaj možnosti za zabavo?«

»Pa še koliko!« odvrne krčmar.

»Na tisti travnik, na katerem ste postavili šotore, vsak popoldan spustimo vaškega bika, ...«

»Čemu pa sosedov pes tako tuli?«

»Sosedovi gredo na dopust.«

»No in? Saj bodo vendar vzeli psa s seboj.«

»Že, že. Toda pes je dojel, da bo avto vozila sosed.«

Starejša sodelavka toži prijateljici:

»Tako osamljeno se počutim. Nikogar nimam razen tega svojega psa.«

»Ja zakaj si ne kupiš še kakšnega?« ji predlaga prijateljica.

Vinko se vrne domov krepko nadelan, oziroma dobre volje.

»Oprosti, draga!« odjeclja z veliko muko.
»Bil sem s prijatelji in smo stavili, kateri bo več spil.«
»Vidim,« odvrne žena. »In kateri je bil drugi?«

Kaj pravi Štajerc, ko pade v Dravo?

»To še spijemo, pa gremo domov!«

Kaj pravi Dolenjec, če pade v Krko?

»To še spijemo, pa gremo v zidanico!«

Novo zaposleni vpraša soseda:

»Ali veste, da vaš šef od delka pije med delovnim časom?«

»Ne. Največkrat že pride pijan.«

Na sindikalni zabavi obujata prijatelja spomine na počitnice ob morju.

»Ali ti je bilo surfanje všeč?«

»Pa še kako! Tolikokrat sem padel v vodo, da sem si prihranil denar za potapljaški tečaj!«

»Dragi, me boš tudi potem tako ljubil, ko bova poročena?«

»Če ne bo tvoj mož ničesar opazil...«

Uslužbenec je zamudil v službo in šef ga nahruli. V opravičilo je uslužbenec navedel, da mu je žena prestala tažak porod. Šef sočutno vzame njegov naslov in pošlje ženi darilo. Nekaj tednov kasneje se zamuda in opravičilo ponovita in šef od jeze ponori. Uslužbenec ga pomiri: »To ni nikaršna nesramnost, kajti moja žena je babica in preživlja veliko težkih porodov.«

Modre in manj modre

V naši DO posameznik pleza po kadrovski lestvici dokler ne doseže svojega nivoja nesposobnosti.

Število zaposlenih pri nas narašča neodvisno od količine dela.

Večina stvari v EMO se razvija enakomerno – na slabše.

Glavna stvar v naši samoupravi je sestanek. Pred delitvijo, po zgubi, pred zabavo, po zabavi je sestanek.

Lahko se je bilo opici spustiti z drevesa, težko pa se bo nekaterim emovcem spustiti s položaja.

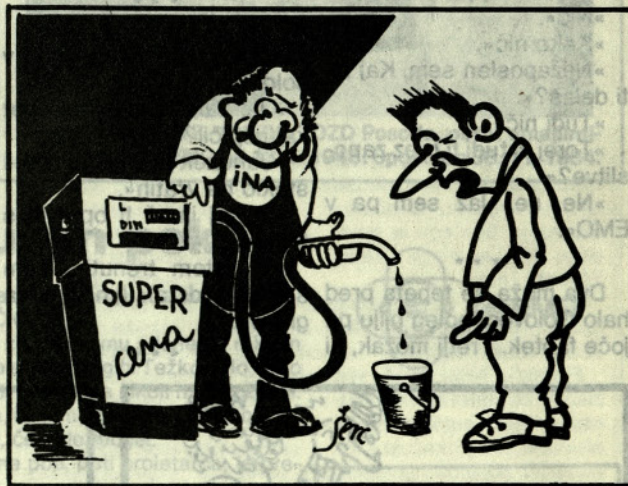
Glavna energija, ki jo bomo koristili v naši DO v prihodnosti – žarki upanja.

Kontrolorje imamo v naši proizvodnji zato, da kontrolirajo – da bo vse po dogovoru.

Če bi sodili po deviznem prilivu, ki ga ustvari EMO z izvozom, potem najčešče trgujemo s Škoti.

Če se dejstva ne skladajo s teorijo, se jih je treba znebiti.

Zlato pravilo stabilizacije v EMO:
Ne verjemite v čudeže – računajte z njimi!

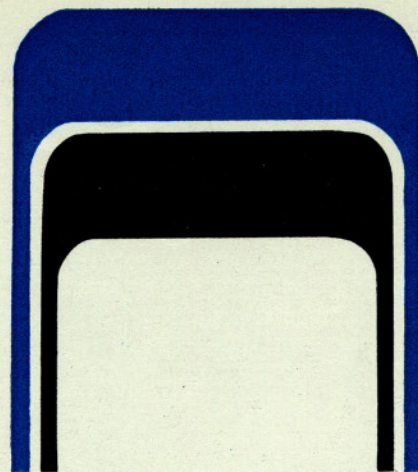
VRNITEV V PROIZVODNJO

RANKO GUZINA, Večernje novosti

JANUAR Prosinec	FEBRUAR Svečan	MAREC Sušec	APRIL Mali traven
1 T Novo leto Jasna	1 P Brigita	1 P Albin	1 P Hugo
2 S Iztok	2 S Marija	2 S Janja	2 T Franc
3 C Slava	3 N Blaž	3 N Milena	3 S Riko
4 P Angela	4 P Andraž	4 P Kazimir	4 C Izidor
5 S Šimen	5 T Agata	5 T Janže	5 P Mira
6 N Gašper	6 S Dora	6 S Danica	6 S Celestina
7 P Rajko	7 C Ksenija	7 C Teja	7 N Herman
8 T Bogo	8 P Juš	8 P Dan žena	8 P Albert
9 S Jule	9 S Polonca	9 S Franja	9 T Marinka
10 C Vilko	10 N Dušanka	10 N Emil	10 S Alenka
11 P Pavlina	11 P Marička	11 P Krištof	11 C Stanko
12 S Ernest	12 T Mija	12 T Gregor	12 P Jule
13 N Veronika	13 S Katarina	13 S Kristina	13 S Ervin
14 P Srečko	14 C Valentin	14 C Matilda	14 N Jošt
15 T Pavel	15 P Jovita	15 P Klemen	15 P Helena
16 S Marcel	16 S Julija	16 S Herbert	16 T Bernarda
17 C Anton	17 N Aleš	17 N Jerica	17 S Rudi
18 P Biserka	19 P Suzana	18 P Edvard	18 C Jaka
19 S Marta	19 T Pust	19 T Jože	19 P Erna
20 N Boštjan	Konrad	20 S Klavdija	20 S Hilda
21 P Neža	20 S Leon	21 C Vesna	21 N Borut
22 T Vincenc	21 C Irena	22 P Lea	22 P Kajtimir
23 S Klemen	22 P Metka	23 S Oton	23 T Vojko
24 C Franc	23 S Klemen	24 N Gabrijel	24 S Jurij
25 P Dare	24 N Matija	25 P Minka	25 C Marko
26 S Tit	25 P Taras	26 T Maksim	26 P Zdenka
27 N Janže	26 T Aleksander	27 S Rupert	27 S Ustan. OF
28 P Tomaž	27 S Gabrijel	28 C Ivanka	Jaro
29 T Valerija	28 C Roman	29 P Ciril	28 N Živko
30 S Martina		30 S Bogo	29 P Robert
31 C Vanja		31 N Beno	30 T Samo

SEPTEMBER Kimovec	OKTOBER Vinotok
1 N Tilen	1 T Terezija
2 P Igor	2 S Miran
3 T Grega	3 C Žarko
4 S Ida	4 P Francelj
5 C Lovrenc	5 S Marcel
6 P Lenart	6 N Bruno
7 S Regina	7 P Marička
8 Marija	8 T Brigita
9 P Peter	9 S Ludvik
10 T Niko	10 C Danilo
11 S Milan	11 P Milko
12 C Gvido	12 S Jana
13 P Lipe	13 N Edvard
14 S Rastko	14 P Veselka
15 N Marija	15 T Terezija
16 P Ljudmila	16 S Hedvika
17 T Robert	17 C Mira
18 S Irena	18 P Luka
19 C Vilma	19 S Edvin
20 P Svetlana	20 N Irena
21 S Matej	21 P Urška
22 N Tomaž	22 T Berta
23 P Lino	23 S Živa
24 T Nadja	24 C Rafko
25 S Uroš	25 P Darinka
26 C Justina	26 S Risto
27 P Dolfe	27 N Sabina
28 S Venčeslav	28 P Simon
29 N Miha	29 T Narcisa
30 P Jelka	30 S Vlado
	31 C Smiljan

1985

EMO

Emajlirec Emajlirec Emajlirec Emajlirec Emajlirec

MAJ Veliki traven	JUNIJ Rožnik	JULIJ Mali srpan	AVGUST Veliki srpan
1 S Praznik dela Maja	1 S Juš	1 P Bogo	1 C Ljubica
2 C Boris	2 N Veljko	2 T Živko	2 P Bojan
3 P Filip, Jakob	3 P Drago	3 S Nada	3 S Lidiya
4 S Cvetko	4 T Krista	4 C Dan borca Urh	4 N Dominik
5 N Miran	5 S Dore	5 P Ciril, Metod	5 P Mirjam
6 P Janko	6 C Zdenko	6 S Bogomila	6 T Vlasta
7 T Gizela	7 P Robert	7 N Manica	7 S Kajetan
8 S Mihel	8 S Medard	8 P Špela	8 C Miran
9 C Dan zmage Irma	9 N Primož	9 T Veronika	9 P Jaro
10 P Nino	10 P Bogomil	10 S Amalija	10 S Lovrenc
11 S Žiga	11 T Uroš	11 C Olga	11 N Jasna
12 N Pankracij	12 S Ada	12 P Mohor	12 P Ajda
13 P Servacij	13 C Anton	13 S Hinko	13 T Rada
14 T Bonifacij	14 P Metoda	14 N Borut	14 S Mitja
15 S Zofka	15 S Vid	15 P Vladimir	15 C Marija
16 C Janez	16 N Beno	16 P Rok	16 P Milica
17 P Mojca	17 P Gorazd	17 S Aleš	17 N Helena
18 S Erika	18 T Bogdan	18 C Mirko	19 P Vito
19 N Vito	19 S Julčka	19 P Justa	20 T Bernard
20 P Bernard	20 C Silva	20 S Marjeta	21 S Makso
21 T Drejče	21 P Alojz	21 N Danijel	22 C Tejka
22 S Renata	22 S Ahac	22 P Dan vstaje Magda	23 P Rozika
23 C Željko	23 N Kresnica	23 T Brigita	24 S Jernej
24 P Marjana	24 P Janez	24 S Kristina	25 N Ludvik
25 S Dan mladosti Urban	25 T Dora	25 C Jakob	26 P Betka
26 N Filip	26 S Stojan	26 P Ana	27 T Monika
27 P Avgust	27 C Ladislav	27 S Rudolf	28 S Avguštin
28 T Just	28 P Zoran	28 N Zmago	29 C Sabina
29 S Magdalena	29 S Peter, Pavel	30 T Angelina	30 P Roža
30 C Ferdo	30 N Milica	31 S Ignac	31 S Rajko

NOVEMBER Listopad	DECEMBER Gruden
1 P Dan mrtvih Gorazd	1 N Nataša
2 S Dušanka	2 P Blanka
3 N Hubert	3 T Franček
4 P Drago	4 S Barbara
5 T Tilka	5 C Stojan
6 S Lenart	6 P Miklavž
7 C Bert	7 S Ambrož
8 P Bogo	8 N Marija
9 S Dore	9 P Valerija
10 N Mitja	10 T Smiljan
11 P Martin	11 S Danijel
12 T Emil	12 C Aljoša
13 S Stane	13 P Lucija
14 C Borislav	14 S Dušan
15 P Polde	15 N Kristina
16 S Jerica	16 P Albina
17 N Grega	17 T Lazar
18 P Roman	18 S Rado
19 T Elizabeta	19 C Darja
20 S Srečko	20 P Evgen
21 C Marica	21 S Tomaž
22 P Cilka	22 N Mitja
23 S Klemen	23 P Viktorija
24 N Ivan	24 T Adam, Eva
25 P Katarina	25 S Božič
26 T Konrad	26 C Stefan
27 S Bernarda	27 P Janez
28 C Dorica	28 S Živko
29 P Dan repub. Svetlana	29 N Tomaž
30 S Andrej	30 P Herma
	31 T Silvester